DJURGÅRDAREN

Nr 1 1986 * medlemstidning för Djurgårdens IF

DIF-BROTTNINGEN 75 ÅR

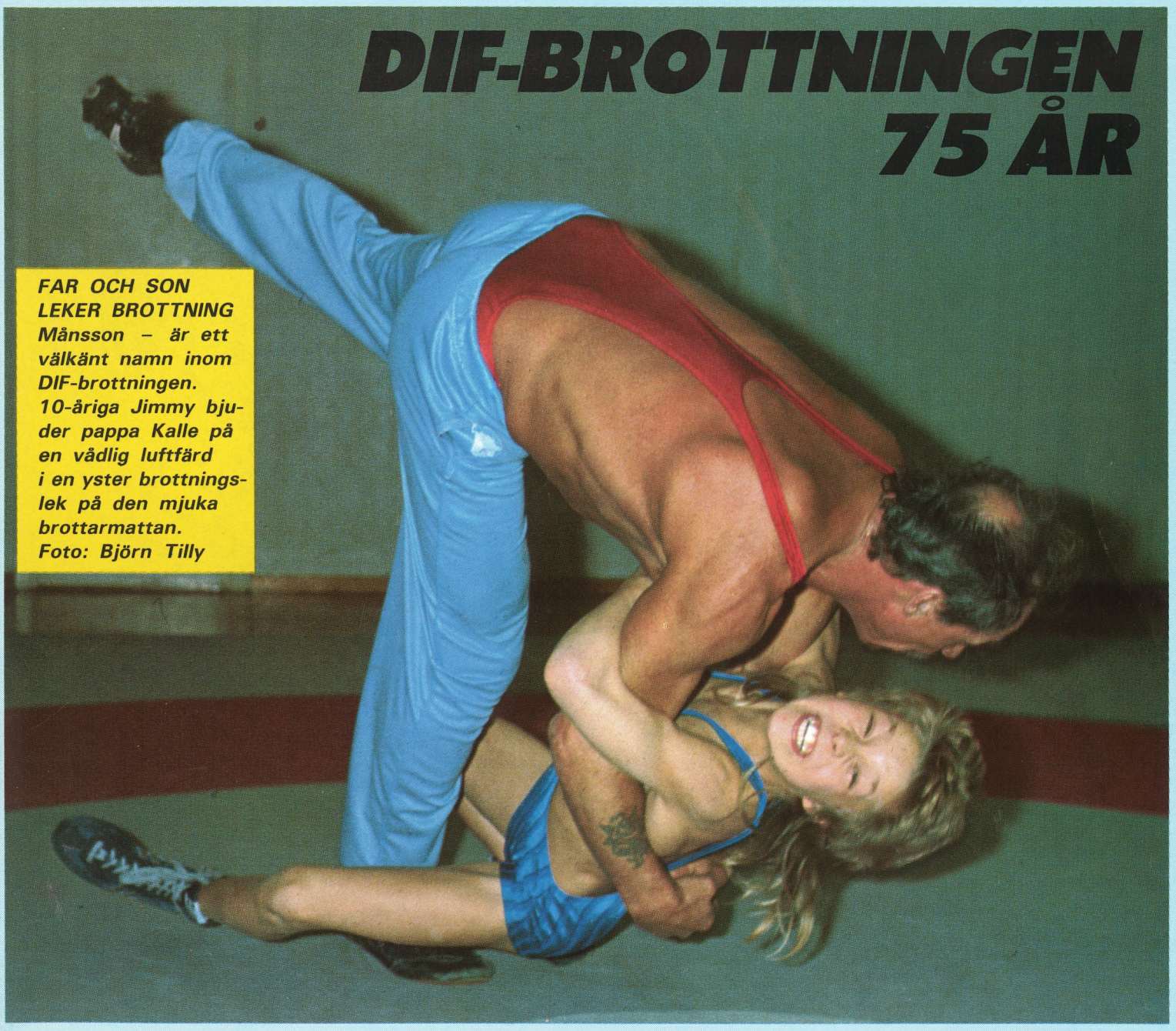

FAR OCH SON LEKER BROTTNING Månsson – är ett välkänt namn inom DIF-brottningen. 10-åriga Jimmy bjuder pappa Kalle på en vådlig luftfärd i en yster brottningslek på den mjuka brottarmattan. Foto: Björn Tilly

NYTT CENTRAL-KANSLI

WESTERBERG INFÖR ALLSVENSKAN

BROBERGS TRE TUNGA POSTER

Sätt Ja-kryss för Joker,
Kupongen blir lott
och då kan jag ge dig
en Jätte-pott!

JOKER

Det nya tilläggsspelet på
Stryktipset, Måltipset och Lotto.

DJURGÅRDAREN

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening,
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Berth Sundin 08-758 75 74

Chefredaktör:
Olle Larsson, 08-31 87 30
Box 21072
100 31 Stockholm 21

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, 08-788 66 52
Berndt Banfors, 08-743 28 84
Henrik Bromfält, 08-742 92 56
Ralf Gustavsson 08-788 60 00
Olle Larsson, 08-31 87 30
Gertrud Olsson 08-48 11 44

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08-14 37 95
(10.00 - 12.00)

Postgiro:
5 69 16-0

Annonser:
Kontaktman: Olle Larsson, 08-31 87 30

Redaktionsrådet vill påpeka att åsikter i artiklar och reportage inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, behöver vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning.

- - - - -

Införda annonsers innehåll och budskap står helt för respektive annonsörs räkning.

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Utkommer omkring
1	15/1	25/2
2	1/4	5/5
3	20/8	1/10
4	20/10	1/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress: Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion, 114 33 STOCKHOLM.

AB Trycksaker, Norrköping

DJURGÅRDAREN

Vad gör Stockholms Stad för Djurgårdens Idrotts-förening?

Hela hösten och vintern har det skrivits och diskuterats om sociala kostnader som drabbar idrottsföreningar som betalar spelarersättningar. Jag har själv i denna spalt påtalat det orimliga i dessa kostnadsökningar och samtidigt efterlyst ett politiskt beslut som på något sätt kompenserar Djurgårdens Idrottsförening för merkostnaderna. Stockholms Stad skulle t ex kunna efterskänka planhyrorna på Isstadion och Stadion, man kan helt ta bort kostnaderna för utnyttjandet av träningsplanen på Stadshagen. Det finns fler exempel liknande dessa.

Djurgårdens Idrottsförenings kostnader till Stockholms Stad är större än de bidrag vi får tillbaka. Vi måste med andra ord betala Stockholms Stad för att bedriva elitidrott. Är detta rimligt frågar man sig? Vill inte de ansvariga i Stockholms Stad ha några elitidrottslag? Risken är nämligen stor att vi inte själva orkar med att driva elitidrott inom mer än en sektion.

Vi vågar satsa utan löfte om något stöd

Trots den snålblåst som råder tror vi i Djurgårdens Idrottsförening på framtiden och satsar därefter.

Vi har inte råd att spela i div 2 i fotboll. Inte heller har vi råd att stanna endast ett år i Allsvenskan. I valet mellan ett bra allsvenskt lag och eventuellt spel i div 3 har vi valt det första alternativet. Genom en ny marknadsorganisation räknar vi med att fördubbla sponsor- och reklamintäkterna 1986 jämfört med 1985. Det är dessa förväntade intäkter som bl a skall betala fotbollssatsningen.

Insatsen är hög och utdelningen osäker. Mot den bakgrunden vore det tacksamt att få ett större stöd från Stockholms Stad. Är det en orimlig begäran?

Berth Sundin
ordförande i Djurgårdens IF:s överstyrelse

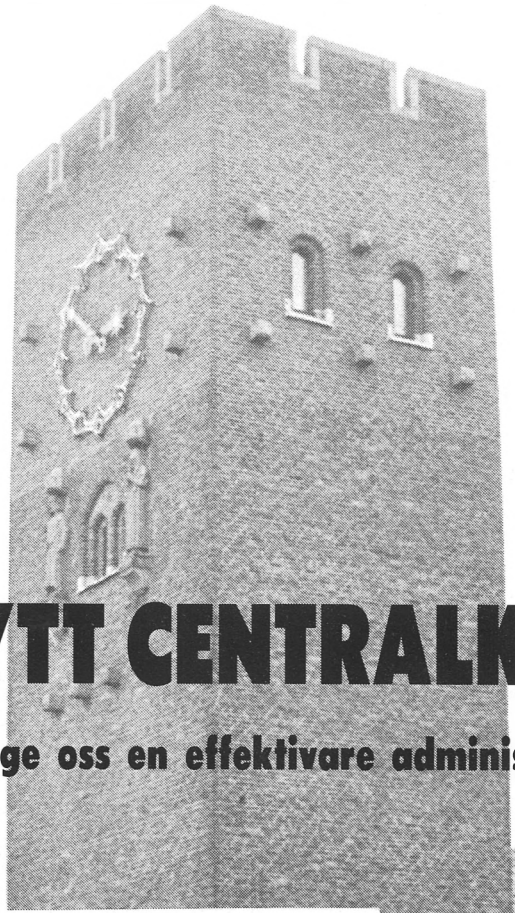

Det händer stora saker i Stadions Klocktorn just nu. En omfattande omorganisation och ombyggnation av Djurgårdens kansli förverkligas. Anledningen till detta är att ett nytt centralt kansli håller på att upprättas för fotbolls- och ishockeysektionerna samt överstyrelsen.

Detta centralkansli är något som har efterlysts under många år, men först nu kunnat omsättas i handling och förverkligande. Effekterna av denna samordning förväntas bli många. Bättre samordning, en effektivare och slagfärdigare föreningsorganisation som skall ge oss ett bättre Djurgårdens Idrottsförening på alla områden.

NYTT CENTRALKANSLI PÅ STADION

skall ge oss en effektivare administration och marknadsföring

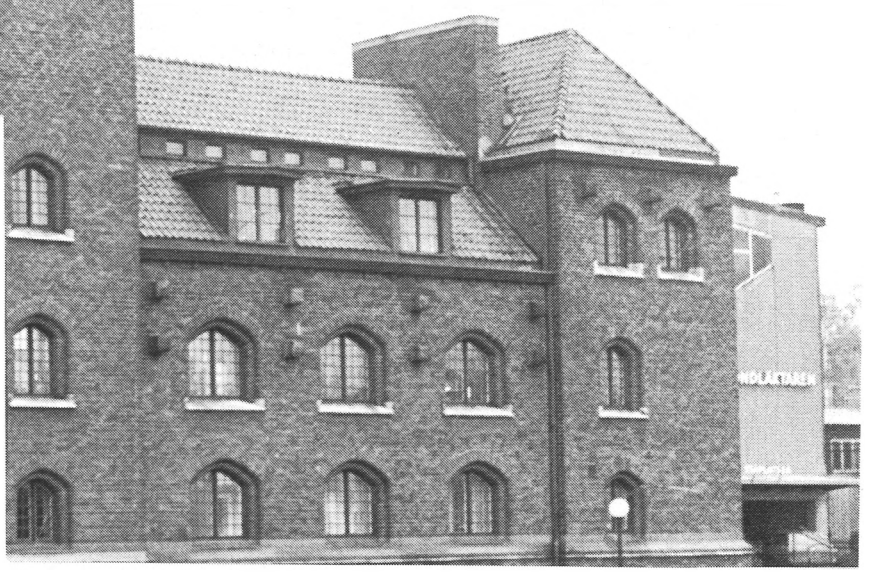

Hockeykansliet flyttar till Stadion

Som en första inledning till samordningen mellan de två stora sektionerna och överstyrelsen, kommer större delen av hockeysektionens kansli att överflyttas till stadionlokalerna. För att alla då skall få plats och lämpliga arbetslokaler pågår nu en ombyggnad av kanslilokalerna på andra våningen. En nödvändighet för att samtliga utrymmen skall kunna utnyttjas och disponeras effektivare.

Ny marknadsföringsorganisation

Ett led i att få ett starkare Djurgården är att skapa en helt ny marknadsorganisation som skall sälja Djurgår'n. Till en början kommer arbetet att koncentreras på reklamförsäljning m.m. för fotbolls- och ishockeysektionerna. Men kommer i en framtida planering att omfatta föreningens övriga sektioners verksamhet och arrangemang.

Ansvarig för denna marknadsorganisation blir Hans Swedberg som i många år arbetat med samma uppgifter åt hockeysektionen. I Marknadsgruppen kommer även Finn Johansson, Leif Andersson och Glenn Schiller att arbeta. Karin Swedberg och Karin Larsson svarar för biljettservice, VIP-kort m.m. Dessutom kommer Åke Täckström att finnas på stadionkansliet.

Förutom de nämnda kommer givetvis Bertil Petersson och Jeanette Westergren att finnas kvar och som tidigare i huvudsak arbeta med kamerala uppgifter och medlemsvård.

Nytt telefonnummer

För att kunna ge bättre telefonservice så kommer en ny telefonväxel att installeras. Det nya telefonnumret blir **11 57 11.** På detta nummer når man både Stadion och hockeykansliet som till vissa delar kommer att vara kvar på Paternostervägen.

Telefontiden på Stadionkansliet kommer att utökas och gälla från 09.00 till 17.00 med lunchstängning mellan 12.00 – 13.00.

Data installeras

Djurgårdens ekonomiska redovisning börjar bli allt mer omfattande och komplicerad och därmed alltmer svåröverskådlig. Eftersom den ekonomiska redovisningen och uppföljningen är bland det viktigaste för att få en bra ekonomi i föreningen, kommer en datautrustning att införskaffas. Genom denna kan vi få en kontinuerlig uppföljning och snabbt kunna reagera om något skulle börja gå snett.

Rullande medlemsår?

En fråga som diskuterats vid flera tillfällen är om föreningen ska gå över till rullande medlemsår. Detta innebär att man blir medlem för 12 månader från det datum man löst medlemskortet och inte som nu för ett kalenderår.

Fördelen med detta är att man kan värva medlemmar under hela året. Som det är nu, är det oftast svårt att värva nya medlemmar när man kommit en bit in på det nya året.

Förslaget om rullande medlemsår kommer dock att utredas ytterligare innan något beslut tas.

Henrik

Tom Agnblad har talat med Björn Westerberg

INFÖR FOTBOLLSUPPTAKTEN

Äntligen tillbaka i Allsvenskan igen. Det har nu gått några månader sedan den där härliga kvalsöndagen i höstas. Minnesbilderna sitter dock ännu fast på näthinnan: Dramatiken, ovissheten och dom avgörande straffsparkarna. För att nu inte nämna "Jocce" Sjöströms fantastiska räddningar. Underbart!

Men det går ju inte att suga på den karamellen hur länge som helst. Rätt snart börjar frågorna att dyka upp. Kan laget klara sig kvar i Allsvenskan utan förstärkningar? Om det är nödvändigt att förstärka, på vilka platser är det då aktuellt? För att få klarhet i dessa och några andra funderingar, har tidningen Djurgårdaren varit i kontakt med lagets tränare Björn Westerberg.

Björn, vad har hänt sedan det blev klart med avancemanget till Allsvenskan? Vilka nyförvärv är i skrivande stund klara? Många namn har nämnts i pressen som eventuellt blivande Djurgårdare, men hur ser dagsläget ut?

Vi vet att det är stor skillnad på spel i div 1 och div 2. Vi var i stort behov av förstärkningar. Vi förlorade Gary Williams och Ted Sheringham direkt efter sista kvalmatchen i höstas. Dom var mycket värdefulla för oss under förra året. Vi hade då behov av att förstärka varje lagdel.

Det är ännu mycket ovisst med några av våra eventuellt blivande nyförvärv. Helt klara är endast Stephan Kullberg och Glenn Schiller från IFK Göteborg och Thomas Sunesson från schweiziska Lausanne. Förhandlingar pågår med klubbarna Hammarby, Örgryte och Trelleborg när det gäller Kjell Granqvist, Sören Börjesson respektive Stefan Hermansson.

Varför har ni fastnat för just dessa spelare? Hur har ni i ledningen resonerat?

Det finns mycken klokhet och kunskap om allsvenska spelare i Djurgår'n. Marknaden är med andra ord ordentligt kartlagd. Sören Börjesson tränade med oss i höstas och vi trivdes mycket bra tillsammans. Vi vet att en sådan skicklig fotbollsspelare har en förmåga att lyfta övriga spelare i laget. Det är lättare att bli bra i en stimulerande omgivning. Med den intelligenta spelstil som Sören Börjesson representerar, är det viktigt att ha spelare som kan förvalta hans geniala framspelningar. En sådan "target player" är Thomas Sunesson.

I år får du också kvalificerad hjälp av Brommapojkarnas förre tränare Tommy Söderberg. Hur kommer rollfördelningen mellan dig och Tommy att bli?

Tommy kommer att fungera som assisterande tränare. Vår målsättning på sikt är att Tommy helt skall överta tränarskapet. Min egen roll skulle då komma att gestalta sig så, att jag får ta ett större övergripande ansvar för den sportsliga delen. Men detta är endast framtidsfunderingar.

Björn Westerberg:

DET ÄR MYCKET SOM SKALL KLAFFA!

När startade ni vinterträningen, och var tränar ni i vinterkylan?

Vi startade vinterträningen den 9 januari. Vi tränar på Stadshagens uppvärmda grusplan. Vi har funnit att det är det bästa underlaget att bedriva vinterspel på. Vi kör hårt. Vi tränade 4 pass/vecka under januari och ökade sedan dosen med ytterligare pass alternativt träningsmatcher.

Vi sköt fram den rena konditionsträningen till i början av februari, och ägnade oss helt åt bollspel under januari. Vi försöker efterlikna matchmomenten vid varje träningspass. Det visade sig vara en vinnande modell förra året.

Framför oss nu har vi Hallsvenskan, och framförallt vårt träningsläger i Marbella i början av mars. I övrigt har vi bokat in träningsmatcher mot mycket kvalificerat motstånd, för att klara Allsvenskans höga tempo.

Vilken typ av fotboll kan vi vänta oss att laget spelar i vår? Har vi resurser för att spela en IFK Göteborg-influerad fotboll, med så mycket västsvenskt i laget?

Spelstilen från 1985 kommer att gälla även i år. Med andra ord kommer inte grundspelet att ändras. Verkligheten kommer att visa vilken fotboll vi kommer att spela. Vi kommer givetvis att bli tvungna att anpassa oss efter motståndet. Vi har dock grunderna klara. Det är ett stort steg vi tar när vi går upp.

Många spelare konkurrerar om platserna i laget. Det är många nya kuggar som skall spelas in. Det är en mycket spännande uppgift. Vi skall dock vara medvetna om att vi behöver tålamod. Det kan vara svårt att matcha in någon enstaka medlem i ett lag. Men här gäller det ett flertal nya spelare. Men vi har nu en bred trupp.

Med stor reservation, med tanke på att alla förhandlingar ännu inte är slutförda med berörda klubbar, så ser truppen ut som följer:

Målvakter: "Jocce" Sjöström och Leif Lövegaard.

Back-linjen: Vito Knecevic, Stefan Svensson, Björn Schönbeck, Johan Westman, Roger Casslind, Ulf Lundberg, Stephan Kullberg och Kjell Granqvist.

Mittfältare: Leif Nilsson, Lars Sandberg, Stefan Rehn, Svante Mjörne, Jonny Wendt, Anders Burén, Sören Börjesson, Glenn Schiller och vår stora talang från U-truppen Per Millqvist.

Kedja: Glenn Myrtil, Stefan Rexin, Thomas Sunesson och Stefan Hermansson.

Trots att vi på papperet hade ett vattentätt försvarslås 1985, så hade laget påtagliga svårigheter mot snabba tekniska spelare, som med fördel spelade bollen på marken. Kommer vi att klara oss bättre i år?

Det är ett riktigt påpekande. Vi släppte in 20 mål och det var lite för mycket. Men i gengäld gjorde vi själva många mål. Vi blev emellanåt för offensiva och var mycket sårbara för kontringar, när vi i vår iver att avgöra, släppte lite på koncentrationen.

Hur hårt har du spänt bågen? Vilken målsättning gäller för come-back-året?

Det kommer att behövas många poäng för att klara ett nytt kontrakt 1986, och eftersom vi har många nya spelare som skall trimmas in, gäller det för oss att vi etablerar oss som ett allsvenskt lag. Det är vår realistiska målsättning för 1986.

Det är mycket som skall klaffa. Inte minst viktigt är att vi klarar oss från skador och sjukdomar. Vi behöver också stödet från våra supportrar vid våra hemmamatcher. Det kan inte nog understrykas. Den allsvenska premiären äger rum den 19 april, då vi tar emot Kalmar FF på Stockholms Stadion. Väl mött!!

Tom Agnblad

Djurgårdens IF har av arrangörerna för den stora internationella fotbollsturneringen för ungdomar, Dana Cup i Fredrikshavn i Danmark, erbjudits ett samarbete för att kunna arrangera en turnering i Stockholm. Samarbetet består främst i att Stockholmsturneringen och andra turneringar kan marknadsföras gemensamt både inom och, framför allt, utom landet.

DIF:s cup som föreslagits heta "Stockholmia Cup", vänder sig alltså till ungdomar över hela världen.

En förutsättning för att cupen skall kunna genomföras av DIF är dock ett betydande stöd av Stockholms Kommun, så väl som av DIF:s många medlemmar och ungdomsföräldrar.

Förutom det rent fotbollsmässiga (sportsliga) värdet ger arrangemanget ett betydande PR-värde för Stockholms Kommun och dess invånare såväl som för Djurgårdens IF och dess medlemmar. Avsikten är dessutom att Stockholmia Cup skall bli ett årligen återkommande inslag i DIF:s verksamhet.

STOCKHOLMIA CUP

Bakgrund

Stockholm är känt som en av världens vackraste sommarstäder, varför ungdomar, ledare och föräldrar från övriga Sverige och andra länder gärna besöker Sveriges huvudstad. För att ge dessa ytterligare anledning, och möjlighet, till ett sådant besök, kan en internationell ungdomsturnering i fotboll vara av avgörande betydelse.

Man vet dessutom att utländska klubbar gör turnéer över minst tre veckor. När nu Stockholmia Cup, Gothia Cup samt Dana Cup arrangeras under en period på tre sammanhängande veckor kan dessa cuper marknadsföras framgångsrikt.

Syfte

För att öka intresset för idrott och då i synnerhet fotboll, ligger en internationell turnering för ungdomar med sina anhöriga (supporters) väl till.

Förhoppningen är att Djurgårdens IF tillsammans med Stockholms Kommun ska kunna skapa förutsättningar för våra svenska ungdomar att på "hemmaplan" få spela mot nationella och internationella lag och att få träffa och skapa kontakter med kamrater från när och fjärran.

Målgrupp

Målgrupp för arrangemanget utgörs av deltagare i de nu världsberömda ungdomsturneringarna i fotboll, Gothia Cup och Dana Cup i Danmark, vilka 1985 hade tillsammans ca 14 000 deltagare från 25 nationer. Dessutom inbjuds ca 25 000 registrerade föreningar från hela världen. Inbjudan ges ut på fem språk.

Arrangemang

Stockholmia Cup planeras till någon vecka i juli 1987 (bestäms senare) med speldagar måndag t o m lördag. Invignings- och avslutningscermonier sker på Stockholms Stadion, söndag resp lördag.

Cupen inleds med gruppspel. Lagen indelas i grupper om 4 – 5 lag, där alla möter alla i en enkelserie. De två främst placerade lagen i gruppen går vidare till slutspel som spelas efter cupsystem d v s utslagningsmetoden. Pojkarna är indelade i sju klasser i åldrarna 11 – 19 år och flickorna i fem klasser i åldrarna 13 – 18 år.

En planeringskalkyl förutsätter ca 250 lag, vilket gör ca 5 000 deltagare och vidare innebär ca 600 – 700 matcher.

En nödvändighet i dessa tider av hård konkurrens på detta område är att arrangemangen måste vara av yppersta kvalitet. Detta innebär bl a gräsplaner (om möjligt samlade till ett ställe), närhet till förläggningar, omklädningsrum och bespisningar samt en bra funktionärsstab och goda fritidsaktiviteter.

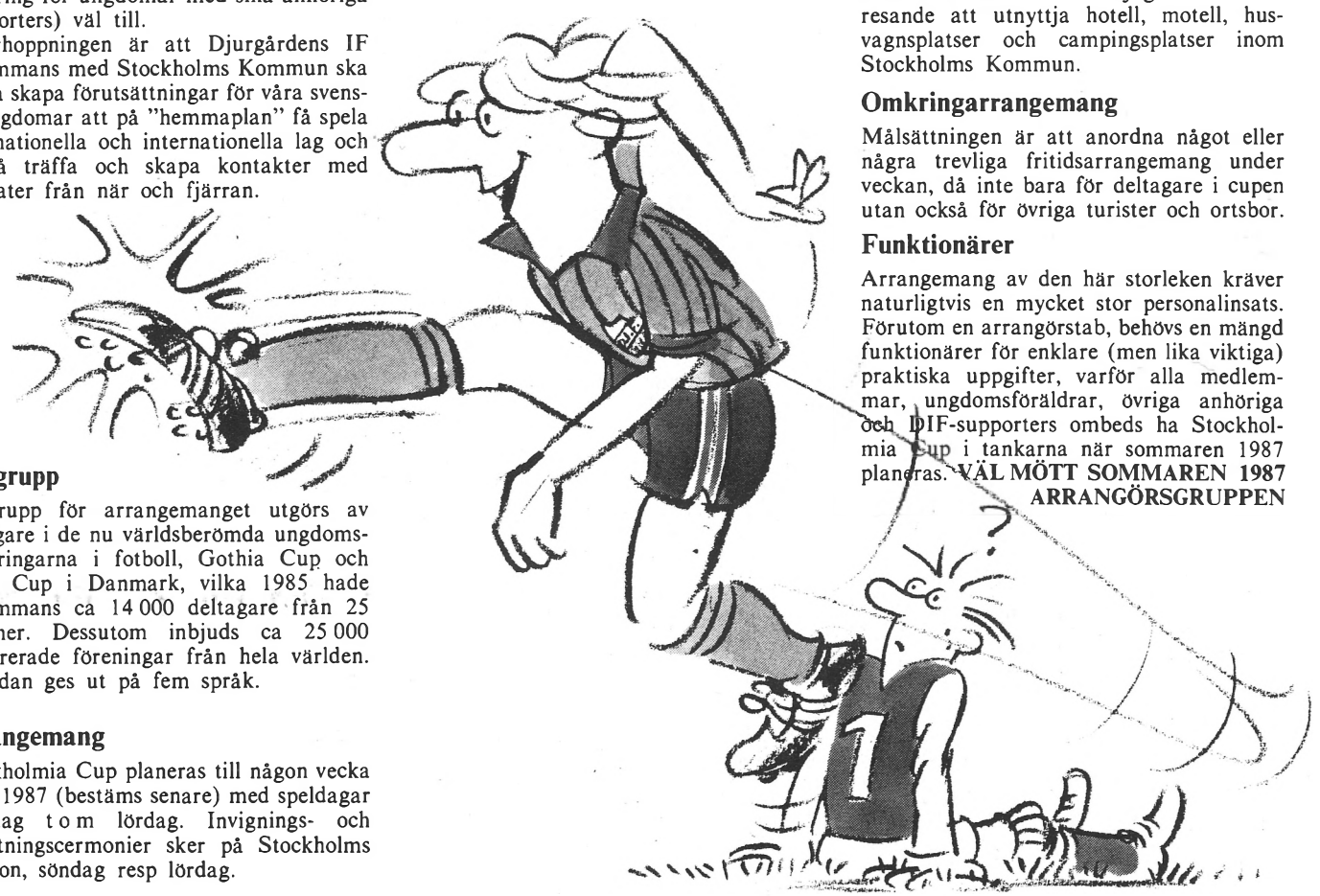

Planer

Planbehovet är 10 – 15 planer enligt ovanstående kalkyl. Matcherna i gruppspelet kommer förhoppningsvis att spelas på gräs på anrika och historiska Gärdet, och finalerna går av stapeln på Stockholms Stadion, DIF:s hemmaplan, tillika OS-arena vid Olympiska Spelen i Stockholm 1912.

Mathållning

utspisning av deltagarna sker i kommunens skolbespisningar med tre mål mat per dag. Bespisningarnas ordinarie husmor och kokerska kommer att knytas till arrangemanget.

Inkvartering

Inkvartering av de resande lagen kommer i huvudsak att ske i kommunens skolor. Dessutom skall finnas möjlighet för medresande att utnyttja hotell, motell, husvagnsplatser och campingsplatser inom Stockholms Kommun.

Omkringarrangemang

Målsättningen är att anordna något eller några trevliga fritidsarrangemang under veckan, då inte bara för deltagare i cupen utan också för övriga turister och ortsbor.

Funktionärer

Arrangemang av den här storleken kräver naturligtvis en mycket stor personalinsats. Förutom en arrangörstab, behövs en mängd funktionärer för enklare (men lika viktiga) praktiska uppgifter, varför alla medlemmar, ungdomsföräldrar, övriga anhöriga och DIF-supporters ombeds ha Stockholmia Cup i tankarna när sommaren 1987 planeras.

VÄL MÖTT SOMMAREN 1987
ARRANGÖRSGRUPPEN

NU ÄR ÄVEN FLICKORNA MED I BANDYSVÄNGEN

I maratontabellen för dambandyn div 1 (1972 – 1985), hittar man DIF på 28:e plats bland 31 lag. Dif har gjort en säsong i div 1 och spelat fem matcher med resultatet: en seger och fyra förluster.

Vad som sedan hänt med DIF-dambandyn fram till denna säsong är för mig oklart frånsett att ett försök gjordes för att få igång verksamheten igen 83/84. Dåliga tränings- och tävlingsförutsättningar denna säsong medförde emellertid att verksamheten än en gång dog ut.

Stående fr v: Helén Olsson, Susanne Pärli, Thérése Lindström, Maria Farneman, Johanna Sandin, Katarina Attehall och Susanne Attehall. Knästående fr v: Anna Andersson, Tina Svensson, Marianne Frenne, Rose-Marie Andersson och Monika Landauf. Liggande Veronika Jannapoulos. På bilden saknas: Anna Magnusson, Nina Paakkinen och Ing-Marie Tillander.

Men nu blomstrar dambandyn i Åkersberga

Från och med denna säsong har bandysektionen sin verkliga hemvist i Åkersberga och därmed har man fått helt andra möjligheter till isträning än tidigare. Detta har inneburit att Kalle Innala – vår främste förespråkare för dambandy – med sina entusiastiska medhjälpare – Torbjörn Sporrhammar (lagledare), Roffe Svensson (material), Leif Olsson (bitr. tränare) samt spelarna och bitr. tränarna Maria "Mia" Farneman och Ingmarie "Smulan" Tillander – på kort tid fått fram ett ungt lag med stora utvecklingsmöjligheter.

Bästa träningsförhållandena i Storstockholm

Träningsgruppen med flickor födda -73 och äldre har från mitten av november haft 3,5 timmars rinkträning i veckan. Detta är troligtvis mer än vad något annat Storstockholmslag har tillgång till.

Resultaten har heller inte uteblivit. Flickornas skridskoåkning liksom skottförmåga har snabbt utvecklats och detta trots att träning på stor plan inte kom igång förrän efter första seriematchen. Dessutom har inga träningsmatcher kunnat genomföras.

Målet är serieseger nästa säsong.

Hitintills har tre seriematcher (div 3) spelats, med följande resultat:

Göta 2 – DIF ..... 4 – 1
DIF – IFK Tumba ..... 3 – 10
Genne Katrineholm – DIF ..... 1 – 9

Endast vid matchen i Katrineholm har flickorna kunnat ställa upp med "ordinarie" lag. Men trots detta har de bjudit bra motstånd mot etablerade lag. IFK Tumba är nedflyttade från div 2 och Göta 2 har flera spelare med div 1-rutin.

Det som helt naturligt främst saknas hos våra flickor är taktisk disposition/ uppläggning och individuell rutin. När dessa brister försvunnit lär Djurgårdens bandyflickor bli svårstoppade – så svårstoppade att en serieseger nästa säsong inte är utesluten.

Detta i synnerhet om laget kan kompletteras med någon/några rutinerade spelare. Om du som läser detta vill vara med eller om Du känner någon som vill vara med och föra vår dambandy mot div 1 – kontakta då Kalle Innala (0764-626 81).

Seriespel även för de yngsta.

DIF dambandy består inte enbart av en A-trupp. De yngre flickorna (74 – 76) har i år organiserad träning och skall nästa säsong börja med seriespel. Härutöver deltager 12 flickor i vår bandyskola.

DIF har med andra ord ett heltäckande program för flickorna i Åkersberga – troligtvis som första/enda klubb i Storstockholm. Med all rätt kan man därför fråga sig om SJ:s sponsring av Hammarbys dambandy – som ännu lyser med sin frånvaro – är riktig? **Tore Liljegren**

Djurgården – SIRIUS 4 – 3!!!

Resultatet är inget önsketänkande – det är i högsta grad verklighet och dessutom i underkant med hänsyn till spelet.

Våra 72:or (pojkar) lyckades i en seriematch i Åkersberga vinna över Sirius – storklubben i det bandykunniga Uppsala.

En viktig milstolpe

Detta får ses som en viktig milstolpe i vårt ungdomsarbete. Nu börjar några av våra ungdomslag att komma i nivå med de bästa lagen i Stockholm/Uppland.

Grattis grabbar och Hannu Öhman (tränare m.m.)!

Målgörare i denna historiska match var:
Mats Niska, Tommy Signal, Björn Wagman och Per Nikolausson.

JSM-SEGER OCH LANDSKAMPSDEBUT FÖR DJURGÅRDSBOXARNA

Kent Pira, 18 år, från DIF-boxarna vann överraskande svenska juniormästerskapen i 60-kg-klassen när mästerskapen arrangerades före jul. Kent som gjorde stor sensation när han förra våren vann svenska ungdomsmästerskapen, följde nu alltså upp med ännu en övertygande men kanske något överraskande mästerskapsseger.

EN GLAD KENT PIRA MED BEVISET PÅ JSM-SEGER

Teknisk arbetsseger

I JSM-turneringens första match mötte Kent Christer Starrin från Sundsvalls BK. Vinst med 5 – 0. I andra matchen hette motståndaren Magnus Davidsson från Narva BK. Här var det fråga om rena utklassningen från djurgårdarens sida.

I finalen väntade den äldre och mer rutinerade Leif Nilsson från Carlshamns BK. Matchen blev mycket jämn genom de tre ronderna. Kent jobbade och plockade poäng genom sin fina teknik, medan motståndaren kontrade och slog hårdare. Efter en riktig kämpainsats där Kent fick ge absolut allt, visade det sig att domarna hade Kent som segrare med 3 – 2.

Därmed kunde Kent inregistrera ytterligare en sensationell seger som också uppmärksammades genom att han fick pris som turneringens bäste boxare.

Ytterligare två DIF-boxare var med i JSM. Paul Mulindva och Mattias Barwe, vilka tyvärr båda hade oturen att lottas mot bra boxare i inledningsmatcherna. Detta medförde att dom föll bort redan efter första omgången.

Ny landslagsboxare från DIF

Tommy Börzei, 21 år, och ny i Djurgården för året, är föreningens färskaste landslagsman. Tommy har under hösten gjort bra ifrån sig och tydligen imponerat på landslagsledningen.

Han har nämligen nominerats till landslaget i landskampen mot Finland i slutet av året. Tommy som är tungviktare fick möta den rutinerade Jouni Koopola och fick inkassera en hedersam men rättvis poängförlust. En bra landskampsdebut dock.

Tommy deltog också i Stockholm Box Open där han i första matchen förlorade mot amerikanen Ray Mercer. Lasse Lundgren som varit lite halvkrasslig kunde tyvärr inte vara med i landskampen och deltog ej heller i Stockholm Box Open.

Vi får glädja oss lite åt att före detta djurgårdarna Kalervo Alenenpää och Lotfi Ayed vann sina respektive klasser i årets mycket uppmärksammade turnering.

Henrik.

Tommy Börzei, Djurgårdens tungviktare som landskampsdebuterade mot Finland.

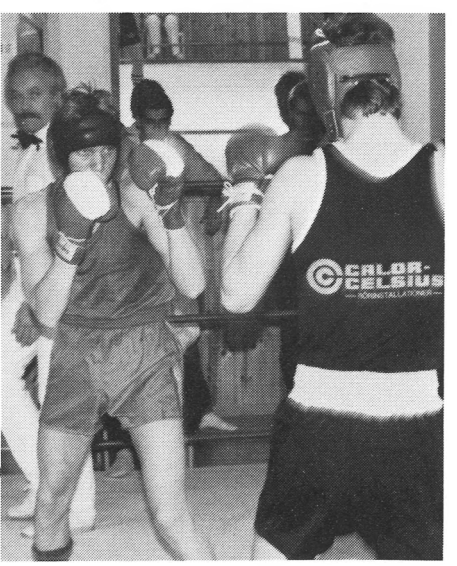

Kent Pira t v i den jämna JSM-finalen mot Leif Nilsson från Carlshamn. Bra boxning och en knapp men klar poängseger till Pira.

VI SKULLE BLI BOXARE VI!

Vi voro fyra grabbar i 11 – 12-årsåldern, som samlades i "Olles källare". Någon boxningsring hade vi inte, men gympaskor och boxhandskar fanns till hands. Två par boxhandskar inköptes av pengar vi tjänat genom att springa ärenden åt småaffärer, någon "veckopeng" delades aldrig ut på den tiden.

En riktig tryckare

"Ja-ja, vi skulle ju bli boxare vi", likt Jack Dempsey och vår egen Harry Persson. Det är länge sedan nu, det var på 1920-talet. Jag boxades mot en av mina längre kompisar där nere i källaren. Då min kompis var lång och jag ganska liten, fick jag liksom hoppa upp för att kunna peta in min höger.

Av en händelse får jag snart in en riktig tryckare på hans haka, han ser lite bekymrad ut och även jag blir förvånad. Han går och sätter sig på en pall i ett av källarens hörn och säger:

– Jag tycker vi slutar träningen för i dag!

Men så kom snön!

Åren går och vi har lagt handskarna på hyllan och tränat upp oss till rätt duktiga skidhopparjuniorer i stället. I vår hemstad Östersund låg snön ren och vit inte bara på fjällen och bergen, utan även på gator och torg.

Skidorna var vårt fortskaffningsmedel, både från och till skolan. Men även när vi skidade bort över Storsjöns is, upp mot Frösöberget, långt, långt bort till våra kära skidbackar vid Alpbacken.

Vi hoppade, ja, vi seglade fram i rymden. Vi tränade snygga och säkra nedslag. Vi lärde oss även ta efter norrmännen med deras djärva stil, när de besökte oss i internationella tävlingar. Ja, vi slog dem även ibland!

Artikelförfattaren Hennix svävar ut över Alpbacken 1936 som en av dåtidens många "Djurgårdsskidhoppare".

På den tiden, när vår vackra skidsport – skidhoppningen – var populär i vårt avlånga land, hade min hemstad, på den tiden Östersund, liksom ett skidstadion med tre backar. Backar med hopplängder på 15 – 30 meter och 50 meter. Passande storlekar och längder för att träna upp sig i. Därefter kan man gå upp i större skidbackar. Men varför bygger man 160-meters-backar? 100 meter bör vara max!

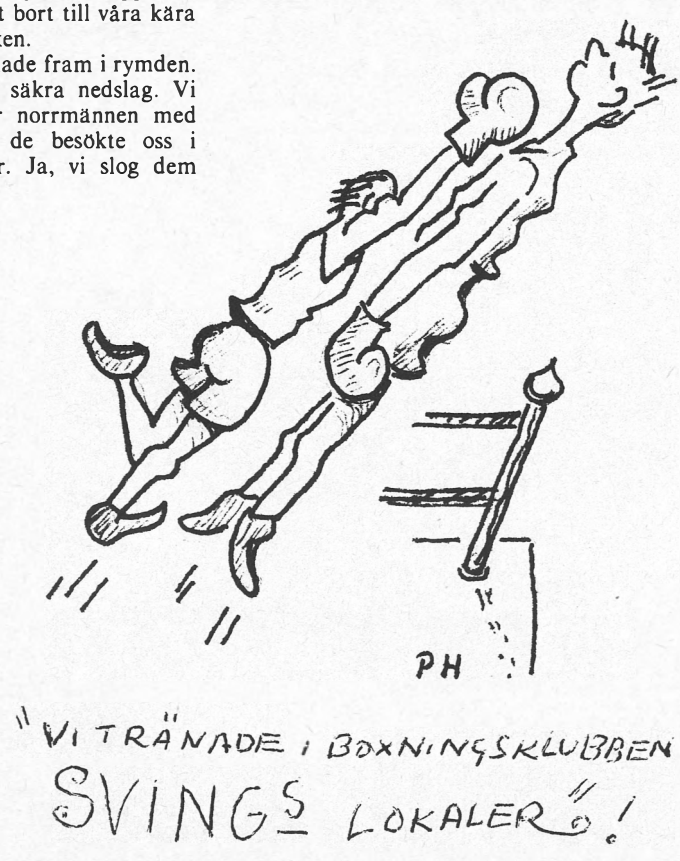

Vilka förmågor

Men vi skulle ju bli boxare vi! En ny Harry Persson eller Dempsey. Vi hade hört att boxningsgymnastiken stärkte kroppen och även sett att amatörboxare hade lagom muskulösa kroppar. Vi slogs av tanken:

– Tänk om dessa grabbar, liksom vi, även ville prova på en annan idrott, och varför inte skidhoppning!

Med sin djärvhet och kroppsstyrka skulle det inte förvåna mig om dom slagit världen med häpnad om dom tränat upp sig som skidhoppare.

Mina kompisar och jag började träna i Boxningsklubben Swings lokaler i Östersund. När vi varit med en tid fick vi även prova på "the noble art of self defense".

Vid mitt möte med en tävlingsboxare i samma viktklass – bantam – möter jag ej något större motstånd. Får senare "sparra" mot en welterviktare, även han tävlingsboxare. På grund av den stora viktskillnaden, kommer vi överens om att ej slå för hårt, men när han visar upp en blotta på hakan och han är så mycket större än jag – "trycker" jag till rätt hårt.

En stjärnsmäll och Stockholm nästa

Han gnider sig med handsken mot hakan, fnyser till ett tag, samt rusar emot mig. Jag försvarar mig så gott det går, men får några smällar. Jag låtsas vara groggy, går ned på knä. Han kommer fram och frågar:

– Jag slog väl inte för hårt?

Några år senare hade jag fått jobb i Stockholm, som "barberare", "figaro", ja, förlåt – frisör, heter det ju nu! Väl där sökte jag mig till DIF:s trivsamma skidhoppare!!!

Till sist!!!

– När skall skidhopparsporten få sin pånyttfödelse i vårt land!?!?!?!

P. Hennix

ANNA DETTNER – HEDERSLEDAMOT I "SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE"

En ansenlig skara äkta Djurgårdare mötte upp till "Gamla Djurgårdares" årsmöte, det 66:e i ordningen, när det gick av stapeln tisd den 26 november 1985 i Klocktornet, Stadion.

Sällskapets ordförande Gunnar Lundqvist hälsade välkommen. Inte mindre än 8 kamrater hade gått bort under året och för dem hölls en tyst minut.

118 medlemmar samt 49 ständiga, utgör idag inte mindre än 167 delt. i medlemsregistret. Genom "Gamla DIFare" länkas äldre och yngre samman i god gemenskap. Det är föreningens motto.

Nils-Gunnar Wåhlberg läste upp årets, som vanligt intressanta, verksamhetsberättelse.

Några korta utdrag:

Djurgårdens IF har ca 8 000 medlemmar. Av dessa kom en liten skara till Djurgårdsstenen på DIF:s egen dag. Traditionsenligt hölls tal och direkt efter samlades man till måltid på Klocktornet.

Vid vårträffen hölls trekamp. Aina Ekvall, nyligen 75 år, vann damernas tävling och erövrade en inteckning i vandringspriset av äkta silver. Pokalen är skänkt av "Trixi". Herrar seniorer, vanns av Lennart Öberg och "juniorerna" av Bengt Fridh. Båda från brottningssektionen.

Ishockeylagets SM-silver och fotbollens finalmatch mot GAIS, vilket förde DIF tillbaka till allsvenskan, var glädjeämnen som berättades mycket om. År 1912 spelades det första Svenska Mästerskapet i fotboll. Allsvenskan grundades år 1935 och i fotbollslaget fanns då Gamla DIF:aren Sigge Berg.

Ur Lill-Einars minnesfond går nu varje år 80 % av avkastningen till en ung, lovande aktiv Djurgårdare.

Lill-Einar donerade pengar samt hela sin ansenliga prissamling till Sällskapet Gamla Djurgårdare. Prissamlingen kommer att placeras i särskilt skåp i klubblokalen, så att alla medlemmar kan få glädjas åt den.

Styrelsen framförde ett stort tack till alla som gjort insatser under året som gått, samt till alla som bidragit till föreningens starka gemenskap.

Bert Sundin, ordf i DIF:s överstyrelse, höll sedan ett intressant informationstal, där han utförligt berättade om Djurgården som idrottsklubb, idag.

Slutligen utsågs Anna Dettner, aktiv i 60 år i Djurgårdens Idrottsförening, till hedersledamot i Sällskapet.

Aina Ekvall 75, uppvaktades med blommor och paket, vars innehåll var hemligt.

Styrelse 1985/86:

ordf Gunnar Lundqvist
Bertil Pettersson
Anna Dettner
Nils-Gunnar Wåhlberg
Hilding Löfdahl
suppl Gunnar Dyvik

GIO

Schenker har satt fart på världens transporter

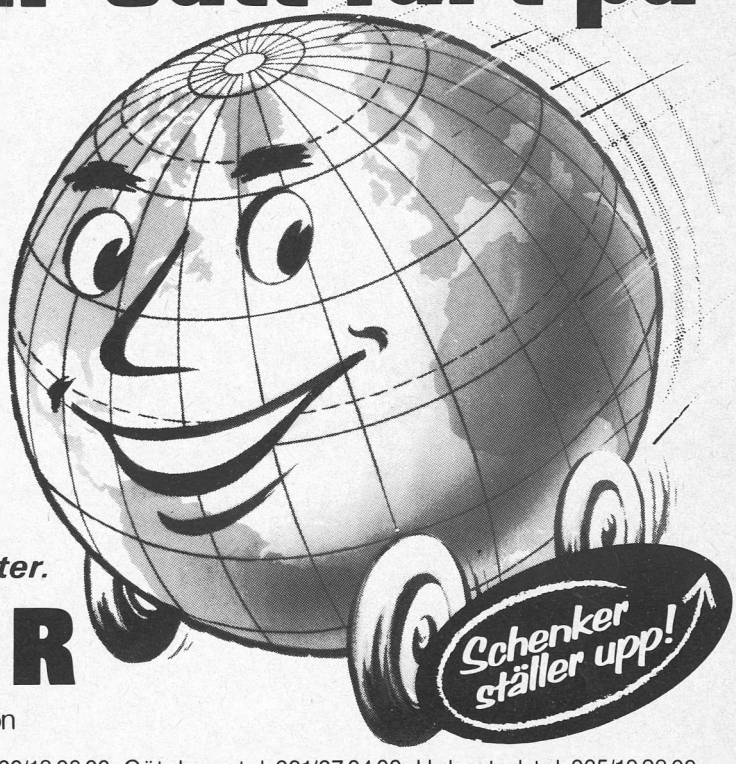

SCHENKER JETcargo = Flygsamlastning
SCHENKER Euro cargo = Bilsamlastning
SCHENKER Sea cargo = Sjösamlastning

Låt oss sätta fart även på era transporter.

Låt oss sätta fart även på era transporter.

SCHENKER
Världsomspännande transportorganisation

Arlanda, tel: 0760/615 05 · Borås, tel: 033/10 80 20 · Gävle, tel: 026/18 03 00 · Göteborg, tel: 031/37 04 00 · Halmstad, tel: 035/10 98 00 · Helsingborg, tel: 042/14 53 50 · Jönköping, tel: 036/18 60 70 · Karlstad, tel: 054/316 36 · Landvetter, tel: 031/94 12 10 · Malmö, tel: 040/759 70 · Norrköping, tel: 011/10 00 40 · Skellefteå, tel: 0910/382 30 · Stockholm, tel: 08/743 00 20 · Västerås, tel: 021/12 74 50

CHRISTINA HALMI

Djurgårdens 11-åriga konståkningsflicka som sensationellt vann årets TUNA CUP för yngre juniorer. Christina åkte fantastiskt bra i både det obligatoriska och det fria programmet.

Christina är en flicka att hoppas på i framtiden. Hon tränas av Tanja Magnusson, tränaren som flyttade till Sverige från Sovjet och som vi berättade om i förra numret av Djurgårdaren.

Här nedan skriver Christina Halmi själv om sina insatser i TUNA CUP.

Årets roligaste tävling

Att delta i Tuna Cup är roligt för det är en populär friåkningstävling. 1984, för två år sedan, tävlade jag på Tuna Cup bland 26 deltagare och kom på 21 plats. Det var inte bra och då var jag missnöjd.

Ett år senare tävlade jag igen men i klass 2 och då kom jag 2:a bland 22 deltagare. Då var jag ganska nöjd.

Högst upp på prispallen

Nu, 1986 deltog jag i Tuna Cup i klass 2 och lyckades så bra att jag fick stå högst upp på prispallen. Plats 1 för första gången i Tuna Cup efter tre starter -84, -85 och -86. Det var en skön känsla att få stå på segrarens plats.

Men hur gick det till?

När jag lottades in i kortprogrammet fick jag startnummer 24 inför tävlingarna som började dagen därpå.

Jag hade lite problem med dubbel flip på uppvärmningen, men i programmet lyckades jag med allt förutom liggpiruett. Där blev det bara 4 varv i stället för 6, men mina poäng blev bra i alla fall. A-poängen var 3,6 - 3,6 - 3,6 och B-poängen 3,7 - 3,7 - 3,6. Det var ganska bra, och jag blev segrare i kortprogrammet.

Sedan lottade vi för friåkningen där jag fick startnummer 23. På uppvärmningen gick allt bra förutom hopp i liggpiruetten. Men när jag åkte programmet klarade jag allt, jag hade bara för lite fart.

Mina poäng blev väldigt fina. A-poängen 3,8 - 3,7 - 4,0 och B-poängen 3,9 - 3,8 - 4,0. Jag vann Tuna Cup 1986 klass 2, för jag vann både långa och korta åkningen.

Min tränare Tanja Magnusson - rysk mästarinna 1968 - ställer krav på min kunnighet och åkning. Jag lyckades att hela höstterminen 1985 hålla mig på bra platser i tävlingarna. Hela tiden bättre och bättre. Och nu hoppas jag att jag fortsätter att åka konståkning i många år.

Christina Halmi

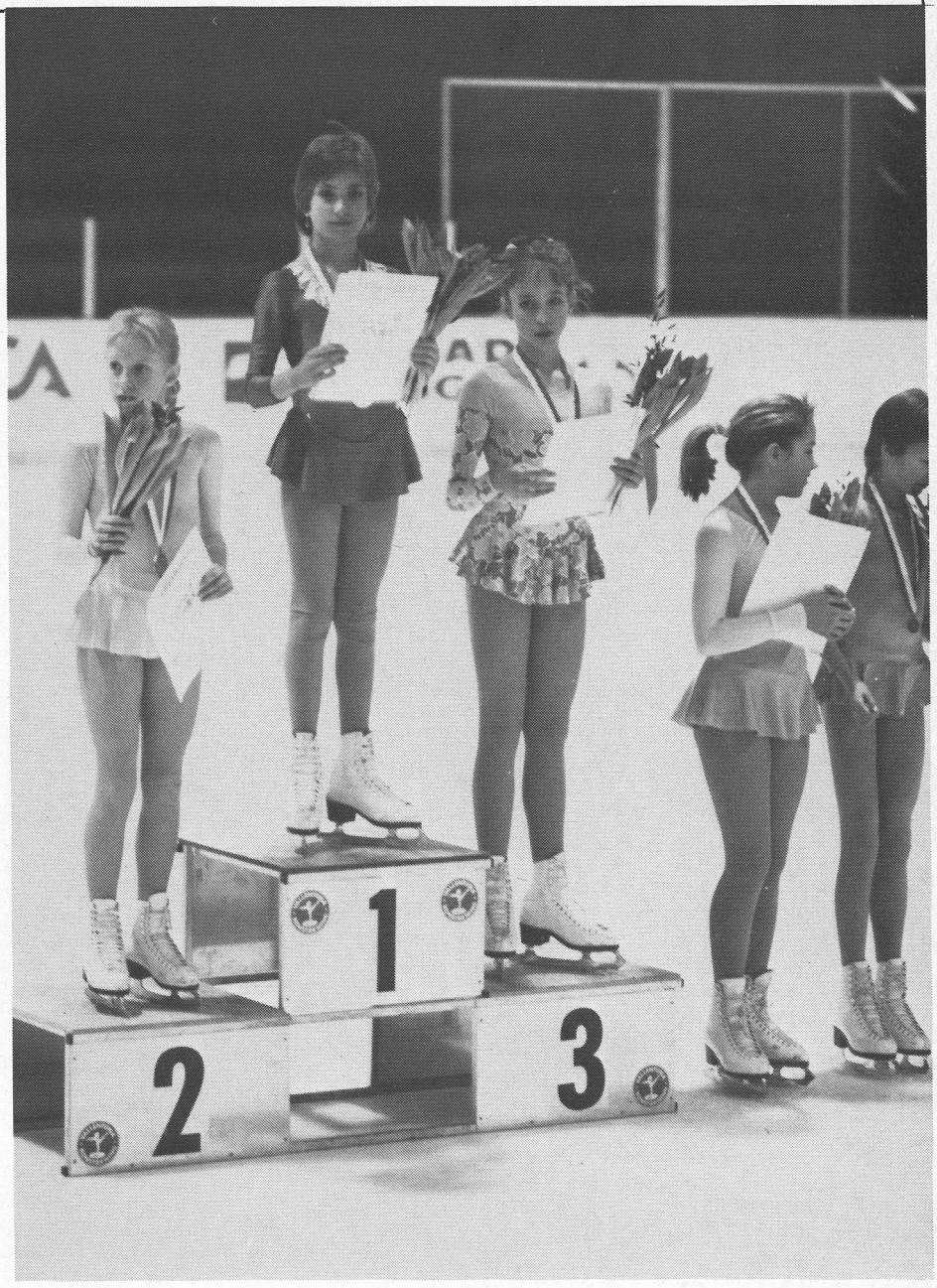

TUNA CUP 1986

Slutresultat Klass 1

35 deltagare

1 Michaela Berg, VKK
2 Linnea Altin, SASK
3 Therèes Forsberg, KKS
4 Helena Rennerfelt, IFK Lidingö
5 Ulrika Rosengren, DIF

Slutresultat Klass 2

25 deltagare

1	Christina Halmi, DIF	1,4
2	Sofia Rennerfelt, SKK	2,8
3	Pernilla Stjernfeldt, DIF	4,6
4	Jessica Eriksson, VKK	5,2
5	Sandra Nilsson, Boo SK	7,0
6	Åsa Jansson, SASK	8,8
7	Veronica Blomqvist, SASK	12,4
8	Victoria Larsson, SKK	12,6
9	Sophia Nyholm, VKK	13,2
10	Martina Hafdell, DIF	14,6

Slutresultat klass 3 flickor

1	Ann-Marie Söderholm, SASK	1,4
2	Jennie Broström, SASK	2,8
3	Cecilia Willberg, SKK	4,2
4	Pia Park, DIF	6,0
5	Ann Blidlöv, SASK	6,6
6	Ann-Sofi Gustafsson, Boo SK	9,2
7	Johanna Björsell, SKK	9,4
8	Lotta Tegnér, DIF	10,8

SM-SILVER TILL ANETTE

FEM DIF-FLICKOR BLAND DE TIO BÄSTA

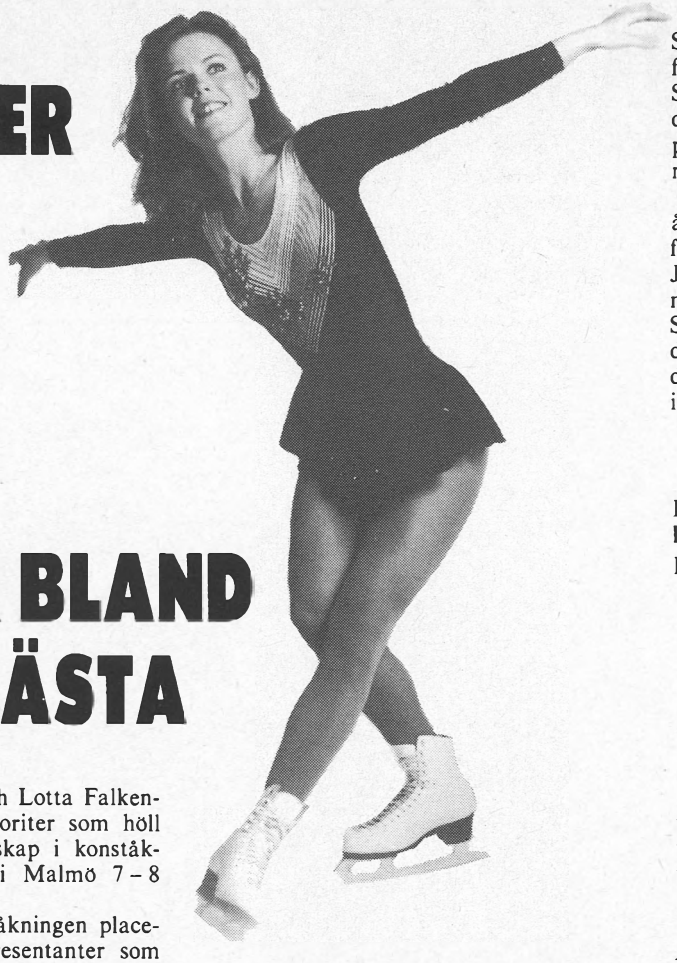

Lars Åkesson Malmö och Lotta Falkenbäck Helsingborg, var favoriter som höll vid årets Svenska Mästerskap i konståkning. Mästerskapen gick i Malmö 7 – 8 december 1985.

Vid den inledande figuråkningen placerade sig Djurgårdens representanter som vanligt i toppen. Anette Olsson vann figuråkningen med Susanne Seger på tredje och Lena Jonasson på fjärde plats. Det har visat sig genom åren att DIF har landets bästa figuråkare. Det är DIF-tränarnas förtjänst.

Det var tre åkare som visade upp obligatorisk friåkning av klass. Lotta Falkenbäck Helsingborg och så Susanne och Anette från DIF. Susanne åkte ett närmast perfekt program och Anettes åkning premierades med siffror upp till 5,0. Musik, koreografi, teknik och klädsel harmonierade perfekt.

Inför söndagens fria åkning bedömdes tre åkare ha chansen att bli Svensk Mästarinna 1986. Nämligen Lotta, Anette och Susanne. Den av dem som vann friåkningen skulle också segra totalt.

Det var mycket spännande. Lotta Falkenbäck Helsingborg åkte med högt tempo och svårighetsgrad en perfekt friåkning. Anettes band hakade upp sig i bandspelaren så hon fick börja om igen. Hon kunde inte riktigt ladda om men åkte skapligt. Det var inget snack om vem som vunnit. Lotta. Och Anette slutade som silvermedaljös.

Detta var Anettes 6:e SM. Placeringarna har varit 4, 4, 3, 3, 2, 2. Lotta Falkenbäck åkte sitt 10:e SM ifjol då hon första gången vann. Att dom orkar flickorna.

Birgitta Andersson från Mölndal, junior och coming girl i konståkning gjorde succé med sin friåkning och avancerade sensationellt från fjärde till tredje plats. Detta medförde att Susanne Seger blev utan medalj, men slutade på en hedrande fjärde plats.

Tyvärr har DIF idag ingen herre på SM-nivå. På herrsidan är Lars Åkesson från Malmö suverän. Hans friåkning vid SM var av världsklass. Jag vill rekommendera alla läsare av Djurgårdaren att titta på TV när världsmästerskapen i konståkning genomförs i Genève 17 – 22 mars.

Då kan ni se Lars från Malmö som förra året placerade sig så bra att Sverige i år fick ställa upp med 2 herrar. Peter Johansson från Mariestad var herre nummer två. Lotta Falkenbäck representerar Sverige på damsidan. Kommer hon bland de 10 bästa får Sverige ställa upp med två damer nästa år. Då var det väl katten om inte någon Djurgårdstjej skall vara med.

GIO

RESULTAT Svenska Mästerskapen i konståkning 1986:

Damer seniorer:

1.	Lotta Falkenbäck, IFK H	2,6
2.	Anette Olsson, DIF	6,8
3.	Birgitta Andersson, MKK	8,0
4.	Susanne Seger, DIF	8,6
5.	Maria Bergqvist, GKK	9,2
6.	Helene Persson, SASK	10,4
7.	Leena Mattinen, DIF	13,2
8.	Lena Jonasson, DIF	15,8
9.	Jenny Olander, IF Castor	17,4
10.	Yvonne Dahlström, DIF	20,0
11.	Elisabeth Milton, DIF	21,2
12.	Catharina Kulle, Malmö KK .	24,2
13.	Christina Törnberg, DIF	24,6

Herrar seniorer:

1.	Lars Åkesson, Malmö KK	2,0
2.	Peter Johansson, Mariestads KK	4,0
3.	Kim Ketelsen, Malmö KK	6,0

FÖRTJÄNSTMEDALJER

Vid Svenska Mästerskapen i konståkning i Malmö tilldelades två djurgårdare svenska Konståkningsförbundets förtjänstmedaljer.
I silver Görel Hydén DIF
i brons Gertrud Olsson DIF

KONSTÅKNINGSSEKTIONEN SÖKER KASSÖR

Vi behöver en ny kassör till vår sektion nästa verksamhetsår.
Har du tid, lust och kanske något förflutet inom konståkning?
(Det är inget krav)

Om du känner att du har intresse att hjälpa oss var vänlig kontakta:

Lars Hafdell, valberedningen
för konståkningssektionen

Tel: arb. 08-98 05 60
bost. 0753-52 392

SUSANNE SKRIVER OM EN INSPIRERANDE TÄVLING I PRAG

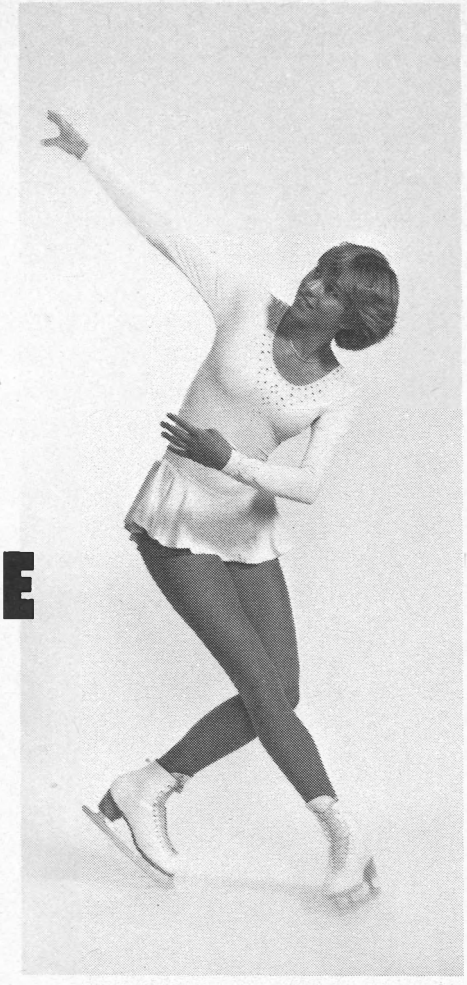

Hej!
Nu är vi hemma igen efter en underbar vecka i Prag, där vi varit på en internationell friåkningstävling, Prague Skate. Där var 18 deltagande nationer.

Tävlingen bestod av 3 kategorier: damer, herrar och paråkning. Om man var representerad i alla kategorier deltog man även i en lagtävling.

Jag, Susanne Seger, var den enda som representerade Sverige. I min klass, seniorer damer, var det 18 deltagare, varav 1 bröt efter korta programmet p.g.a. skada.

Redan första träningen var mycket inspirerande där alla åkarna bjöd på hög klass.

Till korta programmet hade jag turen att bli inlottad i andra startgrupp. Det var 3 grupper och 6 åkare i varje. Tanya Harding från USA vann det korta programmet. Hon åkte felfritt med trippel flip-dubbel ögel i kombination. Även de flesta andra hade dubbel axel eller trippel i hoppkombination.

Själv var jag väldigt nöjd med mitt kortprogram. Jag åkte felfritt och hamnade på sjätte plats. Till långa programmet var jag i sista startgruppen. Amerikanskan missade tyvärr och blev inte bättre än fyra sammanlagt.

Vann långa programmet gjorde Sachi Wuki, Japan, med en mycket imponerande friåkning.

Sammanlagt vann östtyskan Inga Gauter som även hon var väldigt bra. Själv gjorde jag vad jag kunde och blev sammanlagt 8:a.

Herrarna var också mycket bra. Etta blev Petr Barra från Tjeckoslovakien som i sitt långa program gjorde alla tripplar upp till trippel axel. Hans program var så intressant och innehållsrikt att man önskade att det aldrig skulle ta slut. 2:an Ralf Lewandowski, försökte trippel axel men missade tyvärr.

Paråkningen vanns av ett amerikanskt par, varav killen Todd Sand, representerade Danmark för ett par år sedan.

Tävlingen avslutades med uppvisning i en annan stad; Bennesov, 4 1/2 mil utanför Prag. De 5 bästa i var kategori deltog samt en del gäståkare, bl a europamästaren Josef Sabovcik. Han visade upp en kvadruppel toeloop.

Efter uppvisningen var det avslutningsmiddag med prisutdelning, och nästa dag bar det av hem igen.

Kvar finns dock många glada minnen från Prag.

Susanne Seger

PRAGUE SKATE

Damer, seniorer

1.	Inga Gauter, Östtyskland	2,8
2.	Sachie Yuki, Japan	3,0
3.	Izumi Aotani, Japan	4,2
4.	Tanya Hardin, USA	4,4
5.	Patricia Schmidt, Canada	7,6
6.	Jana Petruskova, Tjeckoslovakien	9,0
7.	Susanne Becher, Västtyskland	10,8
8.	Susanne Seger, Sverige	11,4
9.	Yveta Voralová, Tjeckoslovakien	11,8

★ RESULTAT ★

B-DM 7 - 8 december 1985

Flickor juniorer 24 delt.

1.	Sofia Rennerfeldt, SKK	2,6
2.	Christina Halmi, DIF	5,8
3.	Veronica Blomqvist, SASK	8,0
4.	Helena Olofsson, UVKK	9,2
5.	Pernilla Stiernfeldt, DIF	13,2
6.	Martina Hafdell, DIF	16,4
12.	Lena Lindberg, DIF	24,6
19.	Martina Lindvall, DIF	31,8
23.	Eva Albinsson, DIF	42,8

Seniorer damer 9 delt.

1.	Erika Håkansson, SASK	3,2
2.	Maria Brorsson, UVKK	4,2
3.	Louise Liljestrand, Boo SK	5,0
6.	Anneli Zveijnieks, DIF	13,4

STOCKHOLMS LANDSMÄSTERSKAP 11 - 12/1 1986

Juniorer flickor

1.	Ann-Marie Söderholm, SASK	2.4
2.	Cecilia Willberg, SKK	4.2
3.	Jennie Broström, SASK	6.6
4.	Pia Park, DIF	6.8
5.	Johanna Björsell, SKK	11.0
6.	Ann Blidlöv, SASK	11.4
7.	Lotta Tegnér, DIF	13.6
8.	Ann-Sofi Gustafsson, BOO SK	16.0

Juniorer Pojkar

1.	Jaan Wirma, BOO SK	2.0
2.	Pontus Liljestrand, BOO SK	4.0

Seniorer damer

1.	Hélene Persson, SASK	3.0
2.	Susanne Seger, DIF	3.0
3.	Leena Mattinen, DIF	6.0
4.	Dominique Ancorini, SASK	9.4
5.	Ylva Markusson, DIF	10.4
6.	Christina Thörnberg, DIF	10.4

B-LM 25 - 26/1 1986

Juniorer 18 delt.

1.	Sofia Rennerfelt, SKK	3,0
2.	Christina Halmi, DIF	5,4
3.	Helena Olofsson, UVKK	12.2
4.	Veronica Blomqvist, SASK	13.0
5.	Anna Särström, Älta IF	13,2
6.	Pernilla Stiernfeldt, DIF	14,2
8.	Lena Lindberg, DIF	15,6
10.	Martina Hafdell, DIF	19,2
17.	Eva Albinsson, DIF	32,4

Seniorer 8 delt.

1.	Erika Håkansson, SASK	3,0
2.	Maria Brorsson, UVKK	3,0
3.	Karin Sennerholm, BOO SK	8,4
4.	Agneta Sigrell, SBKK	8,6
5.	Christina Eriksson, IFK Ö-åker	11,0
6.	Carina Johansson, BOO SK	11,4
7.	Anneli Zveijnieks, DIF	11,8
8.	Ylva Bredberg, IFK Ö-åker	16,6

DJURGÅRDSBROTTARNA 75-ÅRSJUBILERADE i Stadiontornet med ärtsoppa och varm punsch

Måndagen den 13 januari firade en av Djurgårdens framgångsrikaste och äldsta sektioner, 75-årsjubileum. De breda pojkarna från flera generationer hade hörsammat kallelsen för att celebrera brottningssektionens 75-åriga verksamhet.

Där fanns Bengt Vinkvist, Åke Alm, Arne "Tarzan" Edman, Harry Rosin, Åke Larsson, Göte Sandfridsson, Edvin Vesterby, Axel Brun, Allan Mann, Bertil Karlstrand, Helge och Lennart Öberg, för att nämna några av de framgångsrikaste och största nu levande aktiva och ledargestalterna inom brottningssektionen.

Ja, det var faktiskt fullsatt i det förnämliga samlingsrummet på bottenvåningen. Rummet som rymmer så mycket av nostalgi och bevis på framgångar i form av ett förnämligt prisskåp som rymmer det mesta av idrottspriser i alla de former. Atmosfären var således den bästa tänkbara.

En ståndsmässig upptakt

Brottningssektionen som bildades för "brottningssportens höjande i Stockholm".

Ja, detta var ett av skälen till att DIF:s brottningssektion bildades den 13 januari 1911 vid ett sammanträde på restaurant Anglais. Det var illa ställt med brottningssportens utövande i huvudstaden vid denna tidpunkt. En kommitté hade faktiskt bildats för att få till en förändring till det bättre. Djurgårdens IF blev således en av de första föreningar som uppvaktades och som också hörsammade denna uppmaning.

Som ordförande för den nystartade sektionen valdes den inom idrottsrörelsen i allmänhet och skridskosporten i synnerhet, kände Sven Låftman. Den tillsatta interimstyrelsen såg till att ordna en lokal där man på golvet lade ut något som skulle kunna liknas vid en brottarmatta. Kämpaglada ungdomar samlades och träningen startades.

Sex Djurgårdare med i OS-brottningarna 1912

Den nystartade sektionens medlemmar måste varit synnerligen läraktiga. Redan året efter bildandet då de Olympiska sommarspelen arrangerades i Stockholm (1912) uttogs inte mindre än sex Djurgårdsbrottare i den totalt 34 man starka svenska brottartruppen.

Där firades inga större triumfer men deras deltagande liksom brottningstävlingarnas popularitet på Stadions innerplan, bidrog i hög grad till ökad aktivitet och träningsflit inom DIF:s brottningssektion.

Året efter, således 1913, svarade sektionen för SM-arrangemanget i grek-rom stil. För övrigt första gången som SM arrangerades i Stockholm. Tranebergs Idrottsplats var den givna arenan för kampen om de fem viktklassernas mästartitlar. Lättviktaren Gottfrid Svensson motsvarade förväntningarna och hemförde sin tredje raka SM-titel till sektionen.

Fritjof Svensson Världsmästare 1922.

"Fritte" världsmästare 1922

1922 samlades åter världseliten i brottning till VM-tävlingar i Stockholm. Djurgårdscirkus slog upp sina portar för de 51 brottarna från sex nationer. Sverige ställde upp med 14 man. Djurgårdaren Fritjof Svensson blev uttagen i bantamvikt då han samma år erövrat SM-titeln. Efter sex matcher och en stenhård final mot estländaren Pütsep, stod Fritjof som världsmästare till hemmapublikens stora ovationer.

Denna förnämliga framgång som fortfarande framstår som sektionens största, kom självklart att betyda ett uppsving för brottningen och aktiviteten i träningslokalen.

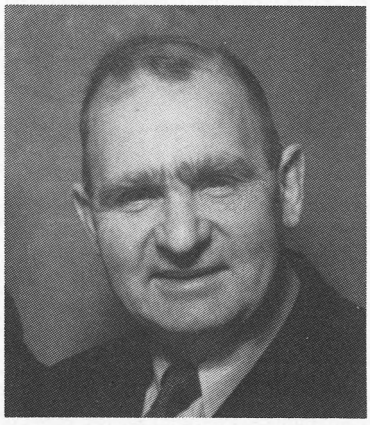

Brottningssektionens första ordförande Hjalmar Johansson.

Döbelnsgatan 97

Kungliga Svea Artilleriregementes gymnastiksal var brottarnas tillhåll under de första 15 verksamhetsåren där man drillades i hårda disciplinära övningar under ledning av bland andra den kände finske brottningstränaren Tuomisto.

I slutet av 20-talet kom brottningssektionen över en källarlokal på Döbelnsgatan 97. Här installerade sig Djurgårdsbrottarna med den tjocka och tunga träullsstoppade mattan. En lokal som blev starkt förknippad med brottningssektionen och där man blev bofast i över 50 år.

Lennart Öberg, mångårig sektionsordförande, har följande funderingar om Döbelnsgatan 97:

"Nu efteråt tänker man tillbaka på alla träningskvällar på Döbelnsgatan. Att man i denna lokal som uppvärmdes med vedkaminer, som också tjänade som uppvärmning av varmvatten till de baljor i vilka brottarna tvättade sig rena efter hårda och långa träningspass. Tänk att vi under dessa förhållanden kunnat fostra så många härliga och framgångsrika idrottsmän som på ett föredömligt sätt hedrat Djurgårdens IF och Stockholmsbrottningen."

Einar och Edvin OS-medaljörer

20-talets Fritjof Svensson följdes av 30-talets Einar Karlsson. Einar tävlade i lättvikt och fjäder och blev olympisk bronsmedaljör såväl 1932 i Los Angeles som 1936 i Berlin. Båda gångerna i fjädervikt. Fem EM-starter gav silvermedalj 1933 och bronsmedalj 1934 vid båda tillfällena i lättviktsklassen.

Det "gamla gardet" samlat för en kväll. Fr.v.: Lennart Öberg, Bertil Karlstrand, Benny Vesterby, Edvin Vesterby, Åke Larsson, Bengt Vinkvist, Åke Alm, Göte Sanfridsson, Arne Edman, Olle Broström och Ragnar Gustavsson.

I mitten av 40-talet kom Edvin Vesterby till Sverige och Stockholm som en av många flyktingar från Estland. Nästan omgående kom han i kontakt med Djurgårdsbrottarna. "Vestis" hade de rätta anlagen för brottningen och som bantamviktare debuterade han vid fristils-VM i Helsingfors 1951.

Hans största framgång kom genom silvermedaljen vid OS i Melbourne 1956. Edvin är också Djurgårdens meste svenske mästare med 16 SM-titlar. 14 individuella och 2 i lag.

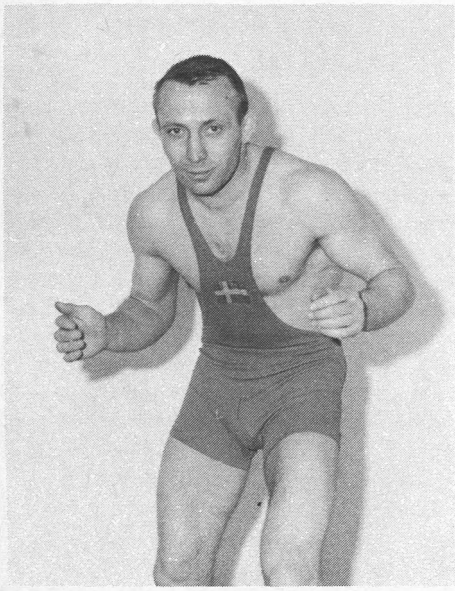

Edvin Vesterby i landslagstrikå och anfallsställning.

A-Fyrstadsseger med rent Djurgårdslag

Stockholm har från starten varit med i de traditionsrika fyrstadsbrottningarna. På den tiden gällde det stadslag och hårda kvalificeringstävlingar föregick varje års uttagningar.

1960 inhiberades dessa uttagningstävlingar då Djurgårdens Brottningssektion dominerade stockholmsbrottningen i samtliga viktklasser. I laget fanns också två svenska mästare i Edvin Vesterby och Sture Söderkvist.

Vid A-fyrstadsmatchen som gick i Finspång representerades Stockholm därför av ett rent Djurgårdslag. När slaget var överstökat stod Stockholm (Djurgården) som slutsegrare efter två vinster och en oavgjord match. Det historiska laget innehöll följande brottare från flugvikt till tungvikt: Sture Andersson, Edvin Vesterby, Roger Björk, Kurt Madsen, Sture Söderkvist, Bengt Fridh, Kurt Alriksson och Göte Rönn. Även lagledaren Lennart Öberg var Djurgårdare – vad annars.

Livlig ungdomsverksamhet

I slutet av 60-talet startade klubben en omfattande och livlig ungdomsverksamhet. När första SM-tävlingen för ungdomsbrottare arrangerades 1963 i Stockholm var den första mästare som korades Djurgårdare nämligen Lars-Erik Pettersson.

Därefter har det blivit sammanlagt 12 USM-titlar till DIF. När lätt flugvikt introducerades på viktskalan 1969 blev Benny Vesterby den första mästaren i den viktklassen.

70-talet inleddes i moll då man efter 54 år tvingades lämna sin kära träningslokal på Döbelnsgatan på grund av att fastigheten skulle rivas. Åkeshovshallen vid Brommaplan blev det nya tillhållet och efter en något trög inkörsperiod kom såväl framgångar som en livlig träningsverksamhet.

Ett verkligt stjärnskott dök i denna veva upp i form av Frank Andersson som kom från Trollhättan. Frank blev ungdoms- och juniormästare i Djurgårdstrikå men den kanske förnämsta insatsen gjorde han när han som 17-åring blev juniorvärldsmästare i Miami Beach, USA 1973.

Idel, ädel brottaradel

Ja, detta var i korthet något om vad Djurgårdsbrottarna presterat under årens lopp. Det var således med stolthet som "klubbmästaren" Lennart Öberg kunde hälsa välkommen denna jubileumskväll och samtidigt presentera legendariska profiler som nu åter samlats för en kväll.

Det blev många kärvänliga axeldunkningar, många minnen från träning och tävlingar, från bantning och långväga resor. Från framgångar och motgångar. Från slitsamma träningspass på Döbelnsgatan 97. Från SM-arrangemang och fyrstadsbrottningar. Ja, där saknades inte samtalsämnen.

80-årsjubilaren Harry Rosin uppvaktas av 75-årsjubilerande brottningssektionens ordförande Croine Åberg.

Vi trodde han fått allt som fanns att få av utmärkelser. Men vid närmare efterforskning saknade Lennart Öberg Stockholms BF:s diplom, som här överlämnas av Kjell Hagberg.

Hallamans Idrottspriser uppvaktade och överlämnade en jubileumspokal genom Sven Karlsson. Fridh tackade och lovade att förvalta den väl.

Djurgårdens Idrottsförenings Brottningssektion

En sektion att beundra

Överstyrelsens ordförande Berth Sundin inledde uppvaktningarna och uttryckte sin stora tillfredsställelse över brottningssektionens verksamhet och sportsliga framgångar.

– Även om vi inte i dag förfogar över några svenska mästare, så kan historien ge oss desto fler. Det är också onekligen så att idrottsframgångarna har toppar och vågdalar. Just nu befinner sig kanske brottningen i något av en vågdal och vi kan därför förvänta oss en ny uppgång och detta kanske redan vid stundande Junior-SM som blir något av jubileumsarrangemang för vår brottningssektion.

Svenska Brottningsförbundet uppvaktade med jubileumsplakett till sektionen och silvermedalj till trotjänaren Carl-Axel Haglund samt diplom till Bengt Fridh och Kjell Claesson.

Stockholms Brottningsförbund utdelade ett flertal diplom genom sekreteraren Kjell Hagberg som också uttryckte sin stora beundran och uppskattning av Djurgårdsbrottarnas verksamhet under årens lopp.

De verkliga "järnkaminerna"

Gunnar Lundqvist, DIF:s tidigare "fotbollsgeneral" numera ordförande i "Sällskapet Gamla Djurgårdare", hade många lovord för brottarna och deras styresmän i sitt tacktal efter den smakliga måltiden.

– Det var tack vare brottarna och deras träning av våra fotbollspelare som vi fick de enorma framgångarna på 50- och 60-talet. Det var där, på brottarmattan på Döbelnsgatan som vi fick hårdheten, styrkan och uthålligheten som satte respekt i motståndarna och myntade begreppet "Djurgårdens järnkaminer".

Gunnar underströk vidare den stora betydelse som brottningssektionens ledning haft för hela föreningen under årens lopp. Han ansåg brottningsledarna som verkliga trotjänare och hängivna ledare med trovärdiga och kraftfulla handslag.

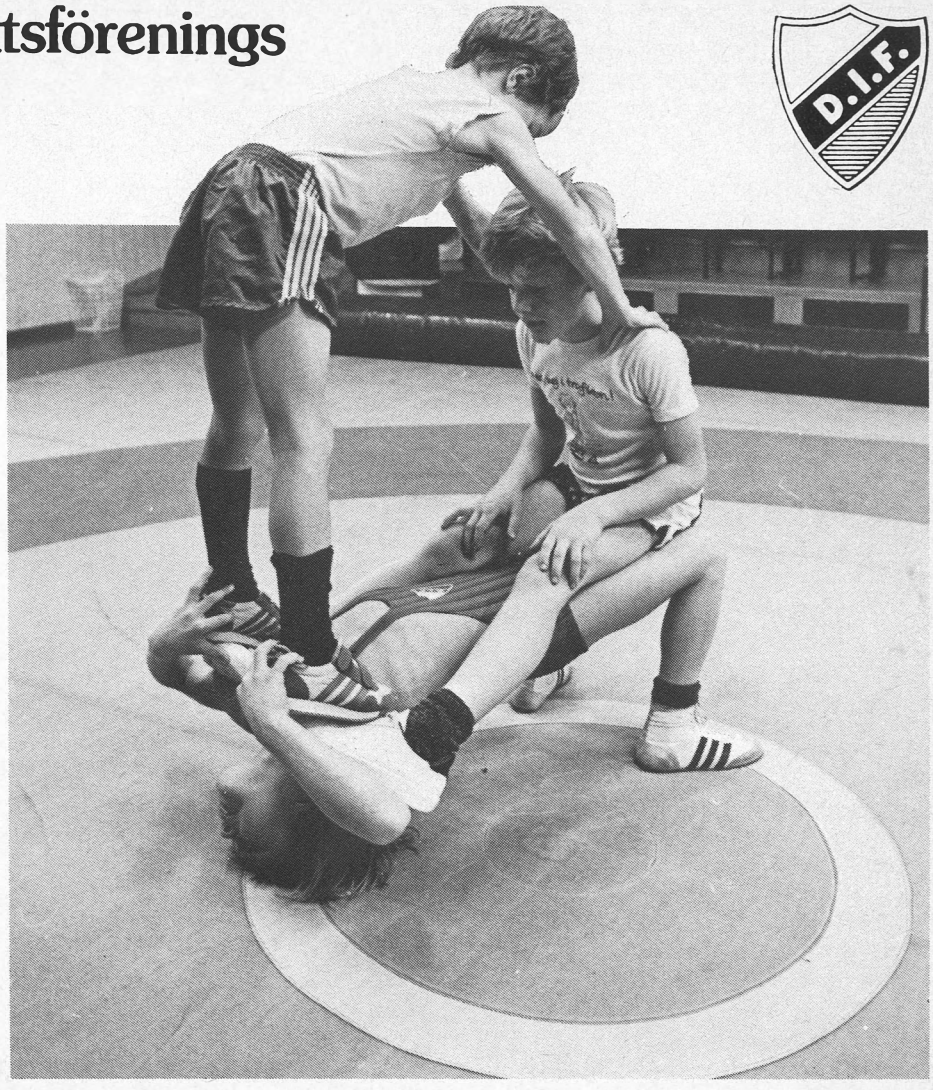

Jimmy Månsson tränar nackmusklerna med hjälp av levande tyngder i form av två träningskompisar i DIF-brottarnas ungdomsavdelning.

Diplom för mångårigt och förtjänstfullt arbete tilldelades Bengt Fridh och Kjell Claesson.

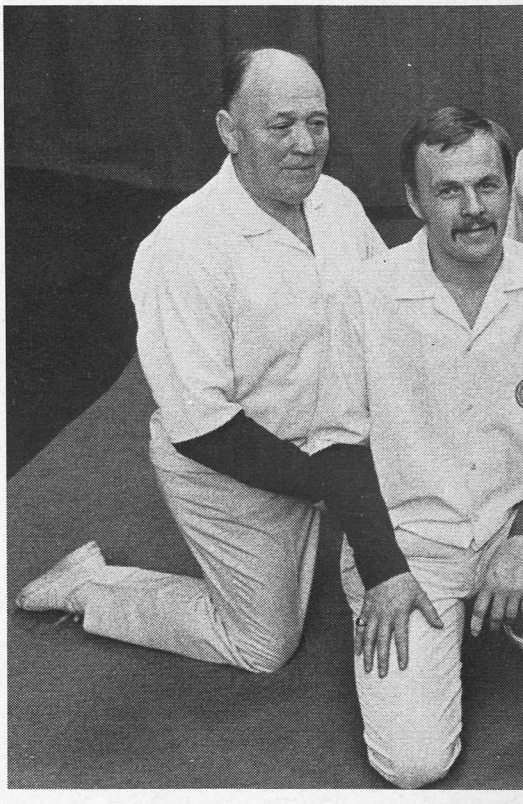

Sv. Brottningsförbundets silvermedalj tilldelades Carl-Axel Haglund för 20 års ledargärning inom Djurgårdsbrottningen.

91 SM-TITLAR

har brottarna skrapat ihop under sina 75 år.

30 senior-SM i grek rom stil
19 senior-SM i fristil

2 lag-SM i fristil

17 junior-SM i grek rom stil
11 junior-SM i fristil

7 ungdoms-SM i grek rom stil
5 ungdoms-SM i fristil

Fem internationella domare kunde Djurgårdens brottare stoltsera med under en period. Fr v: Lennart Öberg, Rune Isaksson, Helge Öberg, Axel Brun och Kiril Pichtalov.

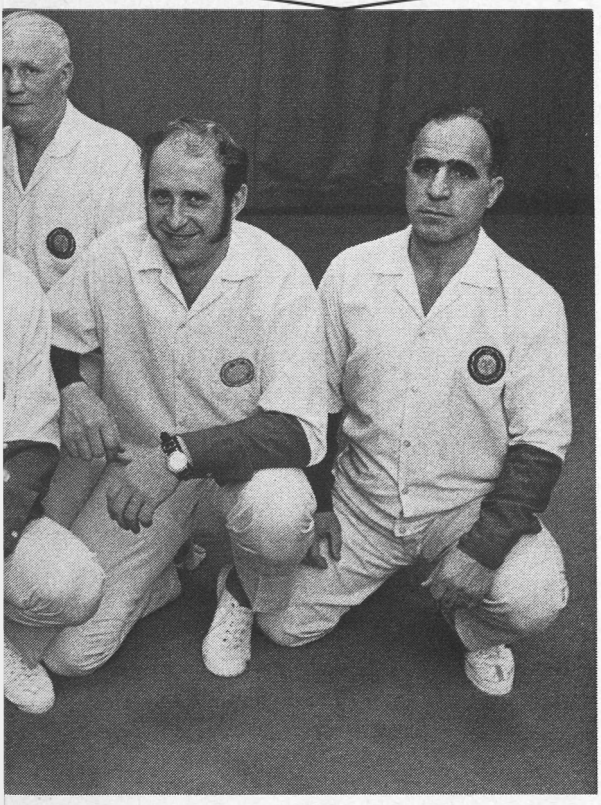

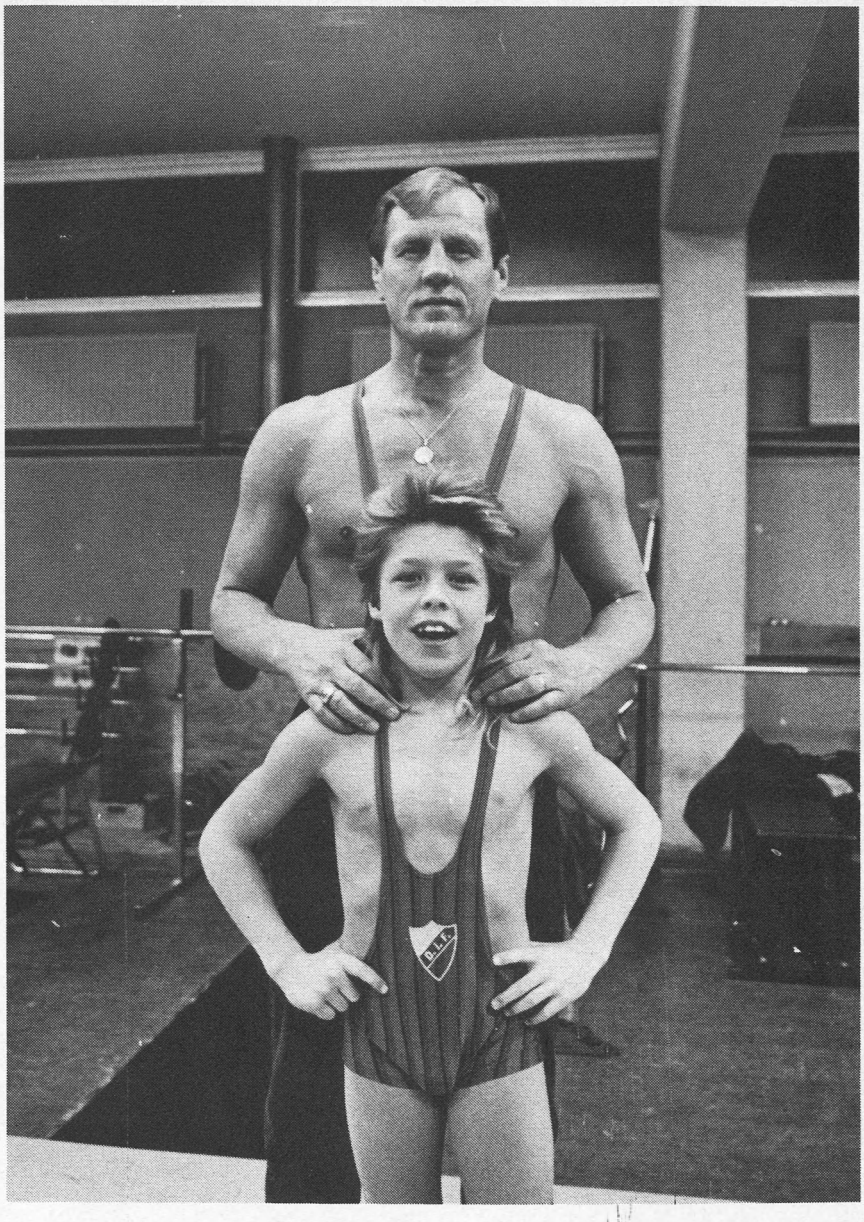

DISTRIKTSMÄSTARE VID 50!

Brottarnas medelålder har avsevärt förskjutits till lägre åldrar under årens lopp. En tendens som tycks vara genomgående inom hela idrottsrörelsen.

Självklart finns där undantag. Till de undantagen måste Bengt Fridh räknas. Under 50- och 60-talet tillhörde han den svenska eliten i sin viktklass. Var med på otaliga SM-turneringar, uttagen till ett flertal elitläger. Blev också uttagen till fristils-VM 1963 där han efter två vinster och två förluster blev 6:a.

Av olika anledningar blev det inte flera internationella mästerskap, men i klubbtrikån kämpade Bengt vidare. Nu skriver vi 1986 och Bengt har inte slutat. Förutom att han är en av ledarna (kassör) i sektionen, arbetar han också som tränare och är heller inte främmande för att dra på sig tävlingstrikån vid fyllda 50 år.

Detta bevisade han vid höstens distriktsmästerskap i fristil då han blev mästare i lätt tungvikt. En strong insats av en strong kämpe som verkligen är ett föredöme för sin sport och sin förening.

På bilden poserar klubbens just nu äldste och yngste distriktsmästare. Bengt Fridh 95 kg och 50 år samt Jimmy Månsson 32 kg och 10 år.

Text Olle Larsson Bilder Björn Tilly

Detta var en specialartikel om vår brottningssektion. Tidigare har vi presenterat: Slalom nr 1 -83, Orientering 2 -83, Fäktning 3 -83, Squash och Handboll 4 -83, Bowling 1 -84, Konståkning 4 -84, Bandy 2 -85 och Boxning 4 -85.

SLALOMSEKTIONEN

Trots att vi under två säsonger saknat en backe där vi kunnat vara ensamma om utrymmena har vissa framgångar nåtts. Fortfarande är det våra "gamlingar" som gjort de främsta placeringarna. Men det blir säkert ändringar inom något år. Träningen fungerar mycket bra och hösten har gått utan större svårigheter även om det ibland kan köra ihop sig när både ishockey och ett tiotal ungdomar från slalom skall träna på Fiskartorpet samtidigt. Men är sämjan god så går allt att övervinna.

I sektionens regi har två träningsläger på snö genomförts för våra allra främsta, ett weekendläger och ett veckoläger. Dessutom har några ungdomar – en junior och två seniorer – på egen hand varit på glaciären i österrikiska Sölden första veckan i november.

Jonas och Jonas – två framgångsrika ungdomar

Att dessa läger varit bra visar de första tävlingarnas resultat för såväl Jonas Hellgren på ungdomssidan som Jonas Almqvist på juniorsidan. Jonas Hellgren kom 2:a i en tävling bland 150 startande och samma helg vann Jonas Almqvist en tävling och kom tvåa dagen efter. Men mer om tävlingsresultaten kommer i nästa Djurgårdare.

För att återgå till träningsmöjligheterna så bedrivs träningen numera på Högdalstoppen i samarbete med Högdalens SLK, ett samarbete som fungerar mycket bra. Utan detta hade det varit mycket svårt att bedriva någon som helst rationell träning, och då hade givetvis tävlingsframgångarna varit obefintliga.

Vi skall bli en av de bästa i Stockholm

Håller man på med idrott måste man hela tiden ha en målsättning, och till sist lyckas man nå denna målsättning, se bara på föreningens fotbollssektion. Nu är de där de hör hemma. Slalomsektionens målsättning är att återta den ställningen som en av Stockholms bättre klubbar inom utförsåkningen. Vi vet att förutsättningar finns. Det är många, många fina ungdomar (en del mycket unga) på våra träningskvällar som blir bättre och bättre för varje år. Därför kan vi vara optimistiska inför framtiden.

Man behöver bara åka förbi Hammarby industriområde och blicka upp mot utbyggnaden av nya anläggningen, så förstår man att det kommer slalomåkare från Djurgårdens IF som gott och väl skall konkurrera om att bli en storklubb inom utförsåkningen i Stockholm och även Sverige. Kan Värmland så kan vi.

I OPTIMISTISK FÖRVÄNTAN

En fröjd för ögat – nu när den nya backen växer i höjden

Det är en fröjd för ögat och man blir nästan lyrisk när man ser hur backen skjuter i höjden. Den dag då nya anläggningen står klar är sektionen i behov av nytt material som kommer att kosta många feta slantar.

Redan nu måste vi inom styrelsen planera hur vi skall gå tillväga för att få pengar. Någon som läser denna artikel kanske har möjlighet att ge ett bidrag. Hur det blir med reklammöjligheter i den nya anläggningen vet vi ännu ingenting om, men på vår klubbstuga som numera är placerad i Högdalstoppen finns möjlighet till reklam, och här passerar pendeltåg titt och tätt förbi.

Du som vill ha reklam på vår klubbstuga kan ringa Matts Wassdahl 08-744 33 11. Vi måste marknadsföra såväl vår förening som vår egen sektion och nya backen och på så sätt få in pengar. Eftersom vi ej kunnat bedriva någon som helst servering i klubbstugan på 2 år är det svårt att hitta nya inkomstvägar.

Arrangera tävlingar är en väg. Anslag från ÖS en annan, men då belastar man ju den redan hårt ansträngda ekonomin inom föreningen. Därför har vi nappat på erbjudandet från ungdomsfotbollen att sälja julkalendrar. Vi fick 8:– per såld kalender. Detta inbringade tolv till tretton tusen och det var inte alltför ansträngande jobb.

Vad skall nu hända – den dag vi åter kan glida nerför Hammarbybacken?

Hur vi skall göra med invigningen av den nya anläggningen Hammarbybacken måste man också fundera på. När Blommensbergsbacken invigdes så fanns större delen av den dåvarande världseliten på plats tillsammans med tio till femtontusen åskådare (som tyvärr inte erlade inträdesavgift), varför föreningen/sektionen gick miste om många fina slantar. Detta arrangemang är det enda som genomförts i Stockholmsregionen av så stort format.

Att Killy åkt ett uppvisningsåk på Högdalstoppen och att Ingemar Stenmark med co åkt parallellslalom på Lidingö är inte samma sak som en riktig slalomtävling. Kanske kan detta arrangemang upprepas. Eller skall vi ha en sektionsmatch mellan slalom, fotbollssektionen, ishockeysektionen och de övriga sektionerna? Givetvis får väl slalomåkarna ge ett visst handicap.

Vad säger Håkan Södergren om att möta Jonas Almqvist med co? Även fotbollssektionen har säkert en joker att ta fram. Lars-Gunnar Björklund kanske kan göra en intern tipsomgång inom Djurgårdens IF inför ett sådant arrangemang? Ja, idéerna är många.

Lars-Eric Pettersson

ORIENTERARNA INVADERAR STADION

med start och mål för "MELLAN SKÄRMARNAS" JUBILEUMSSKUBB

Djurgårdens orienteringssektion har av Stockholms Orienteringsförbund (STOF) fått i uppdrag att arrangera en distriktstävling för alla klasser. Sektionens styrelse hade från början ansökt om att få arrangera en tävling endast för ungdomsklasserna under junioråldern.

Detta arrangemang hade varit mest intressant för vår ungdomsverksamhet. Men nu måste vi alla i sektionen bjuda till för att förverkliga den tävling som ålagts oss.

Start och mål på Stadion

Vi har valt vår "Stadionborg" som start- och målplats. Detta ger oss stora tävlingstekniska och ekonomiska fördelar. Det ger oss också möjligheter att under försäsongen komma i kontakt med våra presumtiva orienterarungdomar i Stockholms norra innerstad.

En tävling – angelägen för alla

I en uppmaning till sektionsmedlemmarna kunde man i samma tidning läsa följande: "Du förstår vad som ligger bakom denna inbjudan! Du förstår att detta icke är styrelsens privatsak, utan att vi alla, var och en, med all kraft och energi måste gå in för att på ett så hedrande sätt som möjligt genomföra denna förvisso icke lätta uppgift. Det måste bli en orienterings- och djurgårdspropaganda i stor stil, en generalmönstring av allt vad djurgårdsorienterare heter, en värdig manifestation av vår förmåga."

Så skrev signaturen Dong (Douglas Olsson). Han var vår sektionskassör och även Svenska Orienteringsförbundets kassabevarare.

Kom med i arbetet

När vi nu 50 år senare står i begrepp att arrangera en stor orienteringstävling inom DIF-orienteringen är det vår förhoppning att såväl gamla som unga kommer med i arrangemangs- och tävlingsaktiviteten. Vi i orienteringssektionen är också tacksamma om vi kan få stöd av funktionärer från andra DIF-sektioner. Det kommer nämligen att gå åt många funktionärer för att 1986 års orienteringstävling runt Stadion skall bli lika lyckad som den våra föregångare arrangerade 1936.

Stig Hammar

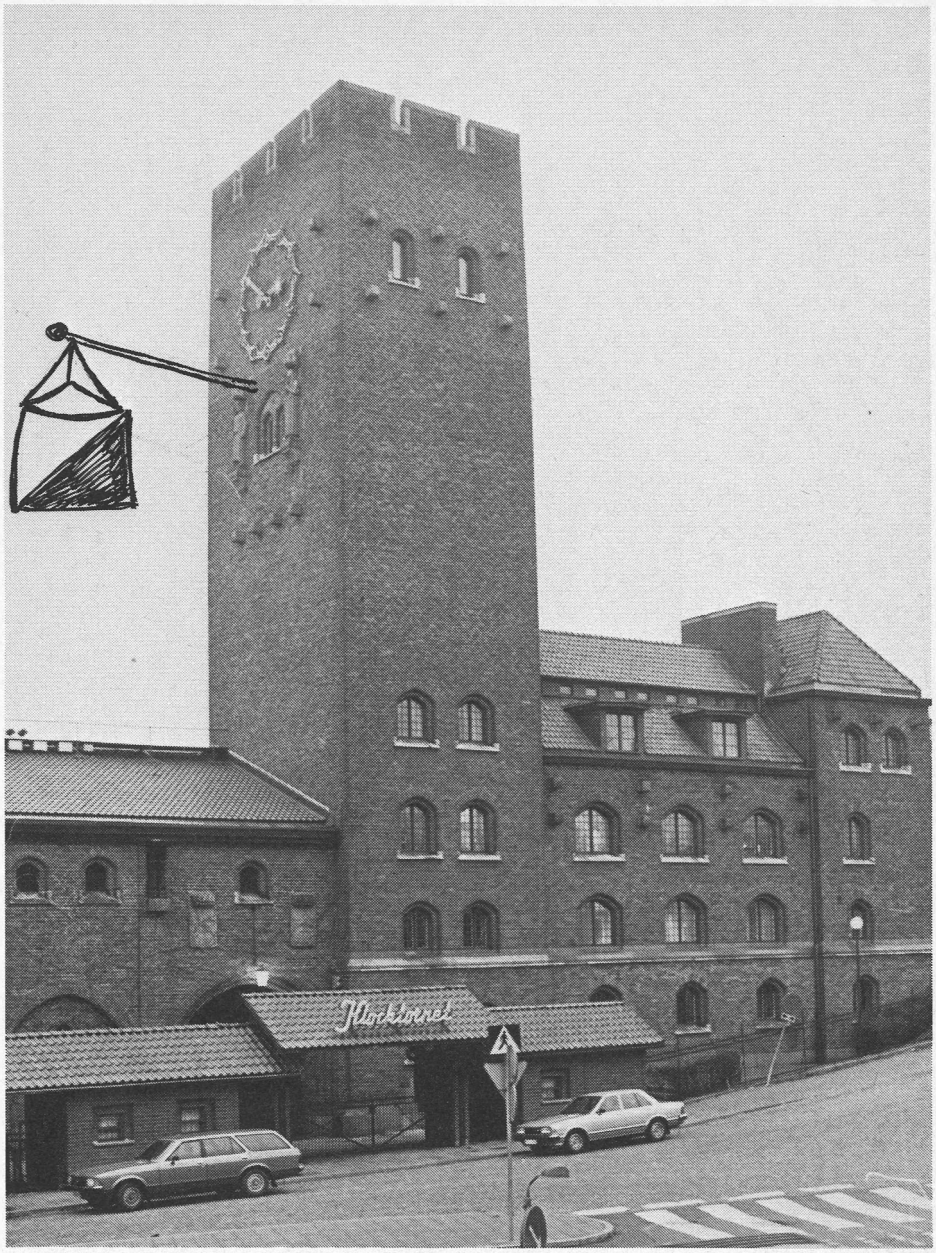

Inget nytt under solen konstaterade jag vid genomläsning av klubbtidningen "Mellan Skärmarna" inför den stundande 50-årsjubileumsutgåvan. Denna förnämliga klubbtidnings vinjett som vi ser här ovan och som varit något av DIF-orienterarnas symbol under 50 år.

I nummer 4 av den 15 september 1936, kan man läsa följande: "nöjet inbjuda till den ungdomsorientering som Djurgårdens IF med stöd av tidningen Social-Demokraten arrangerar den 27 september"... "Åldersklasserna äro: K 1 (deltagare födda 1920 – 21), K 2 (år 1918 – 19), K 3 (år 1916 – 17)"... "Skriftliga anmälningar – upptagande namn, adress, anställning/skola och födelseår insändes jämte en anmälningsavgift av 25 öre till Ungdomsorienteringen".

Ungdomshockeyn
HÄR GLÄDS MAN ÅT FRAMGÅNGAR

Det har varit en tung hockeysäsong för vårt fina A-lag, som just nu kämpar för att ordna nytt kontrakt i elitserien.

Representationslagets resultat påverkar ofta också ungdomsverksamheten. I medgång är det lätt att arbeta som ledare, det är lätt att få med nya ungdomar och ofta blir det så att seniorernas framgångar föder framgångar även inom ungdomslagen.

Men i motgångens stund kan det oftast kännas tungt att arbeta vidare. Men det är då vi tar fram "Djurgårdsandan". Det är ju också i den situationen som det är viktigt att ta nya tag och arbeta vidare och på sikt för att rekrytera och förkovra spelarna i våra många ungdomslag.

Team 90

Att jobba på sikt och med framförhållning är något av det viktigaste för oss inom ungdomshockeyn. Vi har sedan september 1985 startat ett projekt med arbetsnamnet "Team 90".

Målsättningen med team 90 är att under en femårsperiod ge våra duktigaste spelare extra utbildning och träning för att år 1990 ha ett konkurrenskraftigt ungdomslag vid sidan av vårt A-lag.

Förutsättningarna för att vi skall lyckas bör vara stora, för redan i dag ligger vi i topp med många lag. Inget är dock så bra än att det kan bli ännu bättre, och att vårt ungdomsarbete kan bli mer stimulerande och utvecklande för våra spelare.

Juniorerna på topp

A-juniorerna är i år hittills obesegrade i juniorallsvenskan. B-juniorerna har topplacering i B-juniorserien. Detta vittnar om bra träningsflit, ett brett spelarmaterial och en ambitiös satsning från såväl ledare som spelare.

Bland våra unga hockeykrigare leder 77:orna, 76:orna, 74:orna och 73:orna S:t Erikscupens elitserie. Våra lag med spelare födda 75, 72, 71 och 70 ligger när detta skrives på 3:e, 6:e, 4:e respektive 8:e plats i elitserien.

Ja, detta vittnar ju om att vi som vanligt har hög kvalitet på våra ungdoms- och juniorlag. Det är nu detta spelarmaterial och de många talanger som där finns, som vi genom team 90 ytterligare vill förkovra så att dom på 90-talet kommer att bli en tillgång för vår A-trupp.

"Vi ses på blå"

Uffe Pilö

1. *Fredrik Mates i 74-laget gör ett av målen mot Väsby.*
2. *Jim Lindqvist i 72-laget tvingar MODO-målvakten att göra en avancerad räddning.*
3. *TPS Åbos flygande forward provar Steve Ekvalls målvaktskunnande.*
4. *Målvakten i Malmö HC plockar Örjan Nilssons skott.*
5. *Henrik Arvidsson hjälper Steve hålla rent framför mål.*

VI KOMMER IGEN - SOM ALLTID

Djurgårdens Hockey i kris utropar tidningarnas rubriksättare. AIK och Djurgården ligger på riskplats för nerflyttning när detta skrivs 19/1 1986 på förmiddagen i bussen på väg till Gävle och match mot Brynäs IF.

För bara något år sedan skrev samma rubriksättare att AIK, DIF och SSK var en fara för hela Sveriges ishockey, då menade man att dessa klubbar skulle prenumerera på slutspelsplatserna under många kommande år, och att landsortslagen skulle förtvina. Ovanstående två motsatta rubrikpåståenden får väl stå för svårigheten att framtidssia om en så svår och komplex sport som ishockey.

Efter en topp kommer oftast en vågdal.

Ledningen för Djurgårdshockeyn kunde inte tro att vi skulle hamna i en så svår situation som vi nu befinner oss i. Inte efter de tre mycket framgångsrika säsongerna som just avverkats. Jag varnade visserligen på våren 1985 för svårigheten att år efter år orka prestera nya framgångar när man har medaljer av ädel valör i ryggsäcken.

Historien visar att lag som haft framgång en säsong har haft svårt att upprepa framgången året efter, vi hade haft tre framgångsrika år. Faran för misslyckande närmade sig och vi var tydligen inte tillräckligt förberedda för detta.

Hockeylagets förberedelse inför denna säsong skiljer sig inte från tidigare års, vi är lika bra tränade nu som då, alla testvärden ligger lika högt som tidigare säsongers. Vi har ej heller drabbats av skador eller dylikt på annorlunda sätt i år än tidigare.

BJÖRN RYLANDER TYCKER TILL!

A-truppens lagledare Björn Rylander – en av många som arbetar i den tysta bakgrunden – delger här sina synpunkter på "Djurgårdshockeyn".

Det kan ibland bli alltför intensivt

Jag tror att vi måste söka förklaringen i att svenskar ej är "maskiner" som kontinuerligt kan spotta fram resultat. Svenska spelare har ej samma motivation som exempelvis sovjets spelare, på vilkas träningsmetoder våra tränare gärna sneglar. Vi klarar inte av att träna och spela i det närmaste tolv månader om året, utan vi behöver andhämtningspauser för att kunna umgås med familjer, kompisar och aktiviteter utanför ishockeyn.

Djurgårdens lag har de senaste åren haft ett mycket tungt program med slutspel, Europa Cup etc. etc. Isträningen har börjat tidigt på sommaren. Denna säsong har laget ej varit ledigt en enda weekend från augusti fram till julafton. Här har ni en del av förklaringen till vårt ibland håglösa spel denna säsong.

Rätt eller fel – men något måste ske

Kommande stycke skriver jag inför den svåra matchen i Karlstad mot Färjestads BK den 30/1 1986.

Återigen förekommer vi på helsidor i dagspressen, Djurgårdens styrelse har entledigat tränarduon Gunnar Svensson/ Thomas Magnusson. Fel eller rätt av styrelsen överlåts åt andra att bedöma.

Vårt nya tränarteam heter Lars Fredrik Nyström och Håkan Eriksson, två norrlandskillar som har gjort mången fin insats på isen för Djurgården. Lars Fredrik kommer från Malå och Håkan Eriksson från Bureå, två platser i Sverige som är kända som köldhål, dom klarar säkert nordanvinden som nu blåser över ishockeylaget.

På fjälltoppen skall vi hitta formtoppen

Hockeyn ser nu framåt som alltid, vi skall göra vårt absolut bästa för att undvika en riskabel kvalplats. Det återstår 6 matcher och 12 poäng att "kriga" om. Vi har först idag, Färjestad i Karlstad och sedan möter vi Södertälje SK i Stockholm. Därefter får vi ett två veckor långt och välbehövligt uppehåll. Vi inleder ledigheten med besök i Sälen och skidåkning i branta backar i fyra dagar. Resterande tid ägnas åt träning och förberedelse inför de fyra avslutande matcherna i årets elitserie.

Mitt tips – vi klarar utan kval

Dessa rader läses förmodligen inte förrän säsongen är avslutad, därför vet läsaren vad som hänt. Jag säger i alla fall idag att Djurgårdens Ishockeylag ej behövde kvala utan klarade upp situationen och slutade på en åttonde plats. Spelarna får sin behövliga ledighet och kan ladda upp batterierna för en lyckosam säsong 1986/87 under ledning av ej obekante Leif Boork som här av mig önskas varmt välkommen tillbaka till den klubb som han aldrig skulle ha lämnat.

Björne Rylander
Lagledare i ishockeylaget

ÅRSMÖTE

Djurgårdens Idrottsförenings årsmöte äger rum:

ONSDAGEN DEN 21 MAJ KL. 19.00
i stora samlingssalen på FÄLTÖVERSTEN
Ingång från Karlaplan

Sven Öberg 60 år

En av Djurgårn's största supportrar – Supporterklubbens ordförande – Sven Öberg, fyllde 60 år den 17 januari. En jubilar som vi missade att meddela i förra numret av vår tidning.

Ett faktum som vi blivit upplysta om i efterhand bl a av Sven själv. Vi kompenserar skadan med att nu i efterhand gratulera eldsjälen och medarbetaren Sven Öberg.

Den egentliga orsaken till att Sven inte fanns med bland jubilarerna i förra tidningen står att finna i det faktum den gode Sven *inte är medlem i vår förening!!!!!!*

Det är nämligen så att uppgifterna om jubilarer tas fram direkt från vårt medlemsregister och där fanns inte Sven Öbergs namn med. Sven hade helt enkelt glömt att lösa sitt medlemskort.

Detta visar – att t o m den hängivnaste supporter – kan glömma något så viktigt som att betala medlemsavgiften. Nu är dock skadan reparerad. Sven har betalat medlemsavgiften och föreningen har gratulerat på 60-årsdagen.

Sven Öberg har i 13 år varit ordförande i Djurgår'ns Supporterklubb och arbetat upp den till landets mest välskötta och största supporterklubb. Ca 1500 medlemmar redovisas som förhoppningsvis också är medlemmar i Djurgårdens IF. . . .

Många av dessa medlemmar hjälper också till med försäljning av souvenirer, lotter m.m. på hockey- och fotbollsmatcherna.

Sven Öberg har som "spindeln" i detta nät lagt ned ett otroligt arbete för att på olika sätt "supportra" vår förening. Han är en av de mest hängivna kämpar som alltid har Djurgården i blicken och tankarna.

Vi bugar och gratulerar Sven när han nu nått de 60 – och hoppas på ännu många verksamma ledarår inom vår förening.

Henrik

HJÄRTLIGT TACK
till Djurgårdens kansli för den fina servicen som jag/vi som medlemmar får genom tidningen Djurgårdaren.
HÅKAN BERG
Nybro

PROFILTALLRIK No 5

Du kan beställa din profiltalltik No 5 genom att till vårt postgiro nr

35 21 20-0

inbetala Kr. 130:— pr. st.

Till Dig som redan har köpt de fyra första sänder vi automatiskt No. 5 mot faktura.

Födelsedagar 1986

50 år:

6/3 Torbjörn Waax (fotboll)
11/3 Börje Jonsson, Nynäshamn
20/3 Marianne Broberg (ständig medlem)
28/4 Aya Unger (ishockey)

60 år:

31/3 Nisse Hedin, Fagersta
6/4 Lennart Palm (ständig medlem)
11/4 Bert Hansson (ständig medlem)
12/4 Ulla Frick, Malmö

70 år:

1/3 Bengt Garpe (ständig medlem)
3/5 Sigvard Edberg (ständig medlem)
6/5 Rune Carefjell (ständig medlem)
16/5 Lars Bågander (ständig medlem)

75 år:

7/3 Tore Jansson (ständig medlem)
25/3 Gun Enström (ständig medlem)
28/4 Gösta Ölander (ständig medlem)

80 år:

31/3 Ester Ekdahl (ständig medlem)
30/5 Olof Petsen (ständig medlem)

En äkta Djurgårdare har ett sånt här kort
Se till att dina vänner är äkta Djurgårdare

SNART SES VI PÅ STADION!

INFÖR DEN STUNDANDE FOTBOLLSPREMIÄREN ÄR DET NU KLART

- att Djurgården spelar alla sina hemmamatcher på Stadion (gäller även derbymatcherna)
- att samtliga sittplatser blir numrerade.

DU KAN REDAN NU BESTÄLLA DITT VIP-KORT!!!

Genom beställning av VIP-kort kan du boka din givna plats för samtliga hemmamatcher.
Speciellt värdefullt vid derbymatcherna mot AIK och Hammarby då vi förväntar oss mycket folk till Stadionborgen.

RING REDAN I DAG

till vår nya växel

08-11 57 11

och tala med Karin.

Då får du all information vad gäller VIP-kort, priser liksom lediga platser.

Fotbollsektionen.

VI SES PÅ STADION!

VÄLKOMMEN till S-TROFÉN 1986

DIF:s egen konståkningstävling för seniorer

STORA MOSSEN

8 och 9 mars
(friåkning sönd. kl 12.00)

KÖRKORT!!!

Pengar att tjäna

Vi ger Dig RABATT...

40 kr på anmälningsavgiften

5 kr/lektion

Om Du klipper ut denna annons och tar med Dig till

KARLAPLANS BILSKOLA
62 41 00, 63 80 50
SNABBT — ENKELT — EFFEKTIVT
Lågt lektionspris Körkortskonto
KARLAPLAN 1, (Mittemot Teater Maxim)

IN MEMORIAM

KARL-ERIK "KERJ" JONSSON

Redaktör Karl-Erik Jonsson med den välkända signaturen "Kerj" har lämnat oss i en ålder av 71 år.

Förutom att han var en mycket skicklig och uppskattad journalist, var han också en hängiven Djurgårdare. Framförallt var det fotbollen som låg honom varmt om hjärtat. Detta gick inte att ta miste på i hans många krönikor och referat från derbymatcherna mellan de tre "stora" stockholmslagen.

Men han var även en hängiven medarbetare på ledarplanet. Som juniorledare arbetade han under många år och uträttade ett mycket betydelsefullt arbete såväl idrottsligt som administrativt.

Hans stora kunnande och erfarenhet från journalistyrket utnyttjades också i föreningens programblad och årskrönikor.

En god vän, en god medarbetare och en uppskattad journalist av den gamla skolan har lämnat oss, men kommer att finnas i starkt minne bevarad.

BERTIL ANDERSSON

En av 30-talets givna A-lagsspelare i fotboll Bertil "Bebbe" Andersson, avled den 19 november i en ålder av 80 år.

Bertil var en stor, stark och brytsäker mittback i dåtidens representationslag. Han tillhörde kategorin verkligt nyttiga spelare. Hängiven sin förening, laget och kamraterna.

Tranebergs IP var då Djurgårdarnas hemmaplan och där gladde "Bebbe" den ofta fulltaliga publiken med säkra brytningar och påpassliga framspel.

ERIC GUSTAFSSON

En av Djurgårdens aktivaste orienterare på klubbnivå – Eric Gustafsson – har lämnat kamratkretsen. Han avled den 18 november i en ålder av 68 år.

Eric var en hängiven orienterare och engagerade sig mycket intensivt och målmedvetet inför varje tävlingsstart, och ville aldrig ge sig inför terrängens besvärligheter.

Han var alltid villig att hjälpa till med banläggning och då i synnerhet i markerna runt hans kära Birka Stuga. Han sa heller aldrig nej, när han kunde ge en hjälpande hand med sin bil. Många minns vi med stor saknad en god kamrat.

HANS HEDLUND

Skogssportens verkliga trotjänare och pådrivare har lämnat skogarna för den eviga vilan. Han var inte Djurgårdare, men en hängiven medarbetare inom orienteringssporten i allmänhet och Stockholmsorienteringen i synnerhet.

Djurgårdens orienteringssektion har haft mycket nytta och stor glädje av tidigare samarbete med denne rakryggade, humoristiske kraftkarl som bidragit till att utveckla orienteringssporten till en verklig folksport.

Tillsammans med Gunnar Tjörnebom och Stig Hammar förverkligade han propagandafilmen "Tomas Skärmfinnaren" som blivit något av en föregångare inom idrottsfilm.

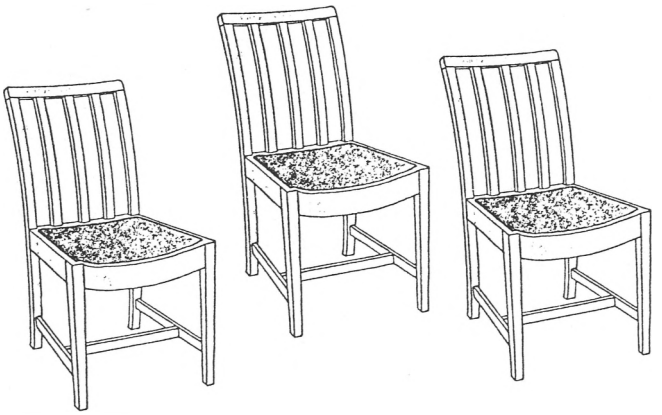

Mina tre stolar

En ändring av A-lagets organisation bestäms inte över en natt. Den här processen har pågått några månader. Beslutet att låta Gunnar lämna plats för en annan ledning har inte varit lätt men det är för lagets och för föreningens väl, som styrelsen har att fatta beslut.

Jag har de senaste dagarna förekommit alldeles för ofta i massmedia. Dessutom blandar man gärna och felaktigt ihop mina tre idrottsuppdrag.

Elitserieföreningen

Som ordförande i Serieföreningen Elitishockey företräder jag 10 Elitklubbar. Den som vet något lite om den organisationen kan med eftertryck vidimera att jag företräder klubbarna. Jag har varken mandat eller vilja att susa runt och fatta egna beslut. Allt Serieföreningen står för finns förankrat bland de tio lagen. Vi diskuterar noga igenom frågorna före besluten. Vi till och med röstar om oenighet råder. Blir då röstsiffrorna 9 – 1 för en viss fråga, då driver jag den stenhårt. Det är mitt uppdrag – det är min skyldighet.

Ishockey och fotboll

Mina andra två idrottsstolar är ordförandeposten i ishockey och fotboll. I bägge fall är jag omgiven av i sina sporter kunniga styrelser och medarbetare. Beslutsprocessen är den samma här som i Serieföreningen. Jag har fått uppdraget att leda arbetet och beslutar styrelsen om en viss inriktning så driver jag även detta lika stenhårt. Det är mitt jobb.

Fotboll och ishockey är vår förenings mest uppmärksammade idrotter och efter en lång, lång diskussion (flera år) har vi äntligen beslutat att ekonomiskt och marknadsmässigt utnyttja den sammanlagda dragkraften i två stora idrotter. Detta har delvis möjliggjorts genom personval av en ordförande i sektionerna fotboll och ishockey. Dialogen inom vår stora förening har aldrig varit bättre än den är idag. Vi satsar framåt och det skall vi göra med topplag i fotboll och topplag i ishockey. Spelarna i hockeylaget känner sitt ansvar. Den nya hockeyledningen siktar på en förbättrad tabellplacering. Kör hårt grabbar, det finns fortfarande poäng att fightas för.

Min attityd är ganska hård. Men så har jag uppfattat mitt uppdrag. Vill Djurgården och Serieföreningen ha någon fluffig bomullsfigur, som siktar på att göra alla glada, även om lagen trillar nedåt i serietabellerna och seriesystemen, så välj bort mig. Min plats står till förfogande på varje årsmöte. Men så länge jag får vara med är min målsättning hög, och min arbetsinsats är stor, och mina krav stenhårda, till min glädje har många i min närmaste omgivning vuxit när kraven skärpts.

Som sagt, kör stenhårt grabbar, själv gör jag det men jag vet alltid vilken stol jag sitter på.

Bengt Broberg
Ordförande Djurgårdens Ishockey, ordförande Djurgårdens Fotboll och ordförande Serieföreningen Elitishockey

PROFILEN

BENGT BROBERG

Fotboll- och Hockey-"boss" utfrågas av Olle Larsson

Han har tagit på sig två av de kanske tyngsta posterna inom föreningen. Han har i massmedia framställts som en maktfaktor inom Stockholmsidrotten i allmänhet och ishockeyn i synnerhet. En ledarprofil som inte är rädd för att säga sitt hjärtas mening i de mest kontroversiella frågor. Med andra ord en "järnkamin" på ledarplanet.
Vem är han då denne Broberg?

Infödd Stockholmare. Idrottsintresserad sedan ungdomsåren. Spelade skolhockey i Matteus. Blev engagerad som idrottsledare på ett tidigt stadium i Mälarhöjden som senare blev Västertorps IF.

Har som ledare innehaft de flesta sysslor allt ifrån isskrapare, materialförvaltare, ungdomsledare, lotteriföreståndare fram till dagens ordförandeposter.

Kom med i Djurgårdshockeyn i mitten av 70-talet i dåvarande PR-kommittén. 1979 blev han hockeysektionens ordförande. Det var Bengt som lanserade Boork och i hög grad bidrog till hockeysektionens uppbyggnad och framgångar under 80-talets första hälft.

Vad har nu hockey och fotboll gemensamt?

– Nästan allt. Det är två stora lagidrotter, stora publika arenaidrotter. Skillnaden är egentligen gräset, isen, bollen och pucken. Men administrativt, ekonomiskt och marknadsmässigt finns inga större skillnader.

– Inom Djurgården har vi tagit fasta på dessa många likheter och kommer nu att marknadsföra och organisera de två sektionerna tillsammans. Egentligen handlar det om ett intimt samarbete mellan överstyrelsen och fotboll/hockey där vi bättre än tidigare skall kunna utnyttja vår förening, våra spelare och våra hemmaarrangemang. Med andra ord – vi skall bli landets första förening med en professionell marknadsföring och organisation.

– När det gäller marknadsföringen skall den skötas av vårt eget "projekthus" som vi tror bättre kan tillvarata föreningens intressen liksom tillgodose sponsorernas önskemål.

Vad förväntar du dig då av 1986?

– Det som bekymrar mig mest just nu är hockeylagets svåra situation. Deras insatser under säsongen har legat långt under vår målsättning och den kapacitet som våra spelare besitter. Nu måste det till skärpning för att vi inte skall ramla ur elitserien, för då skulle många av våra framtidsplaner spolieras.

– Glädjande var det däremot att fotbollssektionens ledare och aktiva klarade kvalet till allsvenskan. Personligen ser jag mycket optimistiskt på fotbollagets framtid. Vi har fått de nyförvärv som tränare och ledning gemensamt önskat. Vi har ett mycket duktigt tränarteam i "perfektionisten" Björn Westerberg och "grovjobbaren" Tommy Söderberg.

– Många av de nya spelarna känner också varandra väl och jag har stora förhoppningar om att vi skall kunna få fram en samspelt lagkombination av stommen från vårt tidigare lag i kombination med nyförvärven.

Men hur kommer det att gå ihop ekonomiskt?

– Vi skall satsa på offensiv och rolig fotboll. Ett spel för publiken men samtidigt ett vinnande spel som skall placera DIF på tabellens övre hälft. Detta bör då medföra välfyllda läktare på Stadion.

– Många olika projekt är just nu på gång. Marknadsgruppens utökade kontakter med näringslivet. Reklamförsäljningsrätten till såväl Stadion som Hovet. Det senare tillsammans med AIK.

– Vi kommer dock att hålla en mycket stram budget såväl för fotbollen som hockeyn. De nya bestämmelserna om föreningarnas skyldigheter att betala sociala avgifter, kommer att drabba oss hårt. En fråga som för övrigt borde omprövas av olika anledningar, inte minst då det för närvarande icke finns godtagbar sjukförsäkring för idrottsmän. Vad blir det då vi betalar för?

– Om vi nu kan få igång en väl fungerande verksamhet för dessa våra två största sektioner tror jag att detta i framtiden också kommer att gagna samtliga sektioner inom vår förening. Målsättningen är att få fram flera av våra sektioner till nationell elitnivå.

Du anses av många ha gått fram ganska hårdhänt i dina förslag och beslut – vad är din kommentar?

– Om vi skall nå resultat kan vi inte sitta och jämka i det oändliga. Jämkade beslut – är dåliga beslut. Jag vill ha klara besked och effektiva beslut med snabba åtgärder i rätta situationer.

– Jag ser mig inte som någon översittartyp – men har svårt att diskutera självklara saker och jag anser mig ha kompetens att avgöra vad som är väsentligt efter en lång och gedigen bakgrund som idrottsledare.

– Lojaliteten, ödmjukheten, omtanken liksom uppmuntran gentemot ledare, funktionärer och inte minst våra aktiva är mycket viktiga faktorer. Faktorer som även kan ligga till grund för snabba och effektiva beslut, även om dom inte uppfattas så på alla håll.

Rekryteringen då? Är det inte ynkedom att en så stor och aktiv förening som Djurgården måste köpa spelare från utlandet för att få ett slagkraftigt representationslag?

– En berättigad fråga och personligen är jag lite oroad av våra rekryteringsproblem. I grunden bottnar det i att fritidsförvaltningen är oförmögen att skaffa fram planer och isrinkar samt övriga aktivitetsområden där vi kan bedriva verksamhet.

– Det är en enorm brist på anläggningar inom Stockholmsregionen. Och detta gäller inte bara för de stora lagidrotterna. De flesta av våra sektioner har brist på lokaler för träning och tävling.

– Steget mellan ungdoms- och seniorleden är stort och kräver flera år av hård träning och seriespel i U-21-sammanhang eller lägre serier. Där tror jag personligen att vi idag har en svag länk i såväl fotboll som ishockey. Vi måste få fler spelare att fortsätta efter knatte- och ungdomsåren. Ett viktigt arbete inte minst inom vår förening men där också våra kommunalpolitiker måste ta sitt ansvar.

Från vår sida är jag övertygad om att vi skall komma till rätta med befintliga problem. Vi har goo, en fin anda och gott samarbete inom Djurgården nu, och det borgar för en framgångsrik och utvecklande framtid slutar eldsjälen "Benke" Broberg.

9.000 m
Blir 10.0
om vi hj

Det finns massor av folk som håller på DIF – men som inte kommit sig för att bli medlem.
Du har mött dom på jobbet!
Träffat dom i skolan!
Du stöter på dom dagligen!
Ge dom en knuff. In i klubben. En vänlig påminnelse om att det blir ännu roligare när man är medlem.
Dessutom blir man ju för medlemsavgiften delaktig i klubbens verksamhet – och får på köpet den här tidningen i brevlådan 4 gånger om året!

JÄTTETÄVLING MED MASSOR AV PRISER TILL FLITIGA MEDLEMSVÄRVARE

KOM MED I SLUTSPURTEN!
tävlingen avblåses
31 MARS!!!

edlemmar i dag 00 i morgon, älps åt!

3

1

2

Gör så här:

1. **Skaffa postens inbetalningskort.**
2. **Fyll i DIF:s postgirokonto och uppgifter enligt exemplet härintill.**
3. **Glöm inte "värvad av" + ditt eget namn! och adress!**

Medlemsavgifter:
under 18 år 35:-
fr. o. m. 18 år 100:-

Priser till duktiga värvare!

Vi drar nu igång en värvartävling med den blyga målsättningen att alla Djurgårdare "bara" ska värva en medlem var. Gör vi det kommer vi snabbt att vara största klubben i stan.

Och för dom som vill värva ytterligare några – kommer vi att utlysa en pristävling. Den som värvar flest nya medlemmar vinner!

Hemligt förstapris!

Det kommer att bli fina priser till de främsta. (I fjolårets tävling bestod första priset av en kryssning för 2 pers.!)

Så sätt igång – så kanske det blir du som vinner nu. Förstapriset håller vi ännu så länge hemligt.

Men det blir något mycket fint!

INBETALNING / GIRERING A

POSTGIROT SVERIGE
Meddelande till betalningsmottagaren

MEDLEMSAVGIFT 1986

NYE MEDLEMMENS FÖDELSENUMMER. (10 siffror)

.....

VÄRVAD AV:

BI 2021 01 (mar 81) Δ 317-81

INBETALNING / GIRERING A

2 • Konto • Avg • Bel •

Till postgirokonto/personkonto nr: 56916-0
Avgift:
Kassastampel:
Betalningsmottagare (endast namn): Djurgårdens IF
Avsändare (namn och postadress): NYE MEDLEMMENS NAMN
GATUADRESS
POSTADRESS
Eget kontonr vid girering:
Svenska kronor: 100:- ore

I DETTA FÄLT FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

#00#

# #

Djurgårdens IF
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM

Fri företagsamhet – bra för Sverige

SAF Svenska Arbetsgivareföreningen